

Euroopan unionin virallinen lehti

L 79

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

58. vuosikerta

25. maaliskuuta 2015

Sisältö

I *Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

- ★ **Neuvoston asetus (EU) 2015/496, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2015, asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 muuttamisesta toimielinten historiallisten arkistojen Firenzen yliopistoliseen Eurooppa-instituuttiin tallettamisen osalta** 1

II *Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset*

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) 2015/497, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2015, Saksan lipun alla purjehtivien alusten rauskujen kalastuksen kieltämisestä unionin vesillä alueilla II a ja IV** 6
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/498, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015, yrityskohtaisten parametrien käytön edellyttämää valvontaviranomaisten hyväksyntämenettelyä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista ⁽¹⁾** 8
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/499, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015, oman lisävarallisuuden erien käyttämisen hyväksyttämiseksi valvontaviranomaisilla noudatettavia menettelyjä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista ⁽¹⁾** 12
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/500, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015, vastavuuskorjauksen soveltamista koskevassa valvontaviranomaisen hyväksynnässä noudatettavia menettelyjä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista ⁽¹⁾** 18

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/501, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015, Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta	23
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/502, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015, <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404 -valmisteen hyväksymisestä lypsylehmien rehun lisäaineena (hyväksynnän haltija Micro Bio-System Ltd) ⁽¹⁾	57
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/503, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	60

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/496,

annettu 17 päivänä maaliskuuta 2015,

**asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 muuttamisesta toimielinten historiallisten arkistojen
Firenzen yliopistolliseen Eurooppa-instituuttiin tallettamisen osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 352 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön historiallisten arkistojen avaamisesta yleisölle 1 päivänä helmikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 ⁽¹⁾ mukaan unionin historialliset arkistot säilytetään ja avataan kaikissa mahdollisissa tapauksissa yleisölle 30 vuoden kuluttua.
- (2) Velvoitetta historiallisten arkistojen perustamiseen ja niiden avaamiseen yleisölle kaikissa mahdollisissa tapauksissa sovelletaan kaikkiin asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 354/83 tarkoitettuihin toimielimiin, jäljempänä 'toimielimet', siinä määrätyn edellytyksin.
- (3) Asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 354/83 säädetään, että kukin toimielin voi sijoittaa historiallisen arkistonsa sopivimpana pitämänsä paikkaan.
- (4) Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio päättivät vuonna 1984 tallettaa historialliset arkistonsa Firenzen yliopistolliseen Eurooppa-instituuttiin, jäljempänä 'EUI', jossa ne ovat yleisön nähtävissä. Euroopan yhteisöt komission edustuksella ja EUI tekivät asiasta sopimuksen, jäljempänä 'tallettamissopimus', 17 päivänä joulukuuta 1984.
- (5) Euroopan talous- ja sosiaalikomitea sekä Euroopan tilintarkastustuomioistuin ovat sittemmin sopineet liittyvänsä tallettamissopimukseen. Euroopan investointipankki tallettaa omat historialliset arkistonsa EUI:hin tämän kanssa tekemänsä erillisen sopimuksen nojalla, joka allekirjoitettiin 1 päivänä heinäkuuta 2005, ja Euroopan investointipankin historia-arkistoa koskevien sääntöjen, jotka pankin hallitus hyväksyi 7 päivänä lokakuuta 2005 ⁽²⁾, nojalla.
- (6) Italian hallitus on antanut EUI:n käyttöön pysyvästi ja maksutta soveltuvat tilat, jotta talletetut arkistot voidaan säilyttää ja suojata tunnustettujen kansainvälisten standardien mukaisesti ja jotta niihin voidaan tutustua paikan päällä.

⁽¹⁾ EYVL L 43, 15.2.1983, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 289, 22.11.2005, s. 12.

- (7) Toimielinten historiallisten arkistojen tallettamisella EUI:hin pyritään asettamaan nämä arkistot saataville yhteen paikkaan sekä edistämään niihin tutustumista ja Euroopan yhdentymisen ja EU:n toimielinten historian tutkimusta. EUI on tunnettu Eurooppaan ja Euroopan yhdentymiseen keskittyvä akateemisen tutkimuksen ja oppimisen keskus. Sillä on lähes 30 vuoden kokemus unionin historiallisten arkistojen hallinnoinnista, se tarjoaa varta vasten näiden arkistojen säilyttämistä ja niihin tutustumista varten rakennetut nykyaikaiset varastointi- ja tutkimustilat, ja sillä on kansainvälinen maine kyseisten arkistojen keskuksena.
- (8) Toimielinten historiallisten arkistojen tallettamisen jatkaminen EUI:ssa olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön, mikä kuvastaisi instituutin asemaa toimielinten kumppanina niiden historiallisten arkistojen hallinnoinnissa.
- (9) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin toimielimiin eikä sillä ei muutettaisi niiden vastuuta avata historialliset arkistonsa yleisölle, eikä sitä, että kunkin toimielimen historialliset arkistot säilyvät kyseisen toimielimen omistuksessa.
- (10) Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan keskuspankin toiminnan erityisluonteen takia on kuitenkin perusteltua, että tämän asetuksen velvoite tallettaa historialliset arkistot EUI:hin ei koske niitä. Euroopan unionin tuomioistuin ja Euroopan keskuspankki voivat tallettaa historialliset arkistonsa EUI:hin vapaaehtoiselta pohjalta.
- (11) Toimielinten ja EUI:n olisi mikäli mahdollista saatettava historialliset arkistot yleisön saataville digitoidussa ja digitaalisessa muodossa, jotta niihin voisi tutustua helpommin internetissä.
- (12) EUI:hin talletettuihin unionin historiallisiin arkistoihin sisältyviä henkilötietoja olisi käsiteltävä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (13) Komissio kuuli Euroopan tietosuojavaltuutettua tämän asetuksen antamiseen johtaneesta lainsäädäntöehdotuksesta asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti, ja hän antoi sitä koskevan lausuntonsa 10 päivänä lokakuuta 2012 ⁽²⁾.
- (14) Historiallisten arkistojen hallinnoinnista EUI:ssa, mukaan lukien niiden tallettaminen, saatavuus ja yleisön tutustuminen niihin, sekä toimielinten ja EUI:n keskinäisestä asemasta ja vastuista olisi määrättävä kumppanuutta koskevassa puitesopimuksessa.
- (15) EUI:lle unionin historiallisten arkistojen hallinnoinnista koituvat kustannukset olisi rahoitettava unionin yleisestä talousarviosta, ja kaikkien tallettavien toimielinten olisi vastattava niistä.
- (16) Asetus (ETY, Euratom) N:o 354/83 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY, Euratom) N:o 354/83 seuraavasti:

1) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kukin toimielin Euroopan unionin tuomioistuinta ja Euroopan keskuspankkia lukuun ottamatta tallettaa Firenzen yliopistolliseen Eurooppa-instituuttiin, jäljempänä 'EUI', historiallisiin arkistoihinsa kuuluvat asiakirjansa, jotka se on avannut yleisölle tämän asetuksen mukaisesti. Tallettaminen tapahtuu liitteen mukaisesti.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tallettavat toimielimet voivat oikeudellisista tai hallinnollisista syistä olla tallettamatta tiettyjä alkuperäisiä asiakirjoja EUI:hin. Siinä tapauksessa ne tallettavat mikrotallenteen tai digitaalisen kopion kyseisistä asiakirjoista.”

⁽¹⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 28, 30.1.2013, s. 9.

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Euroopan unionin tuomioistuin ja Euroopan keskuspankki voivat tallettaa historialliset arkistonsa EUI:hin vapaaehtoiselta pohjalta.

4. Tallettavat toimielimet pysyvät arkistojensa omistajina ja ovat yksinomaisesti vastuussa EUI:hin talletettujen tai muulla tavoin EUI:n saataville asetettujen asiakirjojen ja tiedostojen koostumuksesta.

5. Toimielinten historiallisten arkistojen tallettaminen EUI:hin ei vaikuta arkistojen suojeluun, josta säädetään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteenä olevan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 2 artiklassa.

6. EUI on vastuussa talletettujen arkistojen säilyttämisestä ja suojelusta. Säilyttämisen ja suojelun on oltava arkistojen fyysistä suojelua koskevien tunnustettujen kansainvälisten standardien mukaista, ja siinä on noudatettava vähintään julkisten arkistojen säilyttämiseen ja hallintointiin Italiassa sovellettavia teknisiä sääntöjä ja turvallisuussääntöjä. Tämän vuoksi talletettuja asiakirjoja on säilytettävä tätä tarkoitusta varten rakennetuissa varastointitiloissa.

7. EUI on yksin vastuussa EUI:hin talletettuja unionin historiallisia arkistoja hallinnoimaan palkatusta henkilöstöstä. EUI:n on varmistettava, että historiallisia arkistoja hallinnoimaan määrättyllä henkilöstöllä on alalla työskentelemiseen tarvittava vaadittu ammattipätevyys.

8. Kullakin tallettavalla toimielimellä on oikeus saada tietoja arkistojensa hallinnoinnista EUI:ssa ja oikeus tarkastaa sinne tallettamansa arkistot.

9. EUI:n on asetettava yleisön saataville historialliset arkistot, jotka sille luovutetaan 1 ja 3 kohdan nojalla. Toimielimet voivat myös asettaa yleisön saataville kopion samoista historiallisista arkistoista.

10. Unionin historiallisten arkistojen hallinnoinnista koituvat kustannukset rahoitetaan kaikkien tallettavien toimielinten rahoitusosuuksista asianomaisiin budjettikohtiin ja budjettivallan käyttäjän unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (*) mukaisesti vuosittain käyttöön asettamien määrärahojen rajoissa. Kyseisillä rahoitusosuuksilla ei kateta kustannuksia, jotka liittyvät arkistojen ja niitä hoitavan henkilöstön edellyttämien rakennusten ja varastointitilojen tarjoamiseen ja muuntamiseen.

Edellä 1 alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet suhteutetaan tallettavien toimielinten henkilöstötaulukoiden kokoon. Kukin rahoitusosuus lasketaan uudelleen, kun jokin uusi toimielin alkaa tallettaa historialliset arkistonsa EUI:hin, tai vähintään joka viides vuosi.

11. EUI toimii henkilötietojen käsittelijänä asetuksen (EY) N:o 45/2001 2 artiklan ja tallettavien toimielinten ohjeiden mukaisesti. EUI:n on käsiteltävä toimielinten historiallisiin arkistoihin sisältyviä henkilötietoja kyseisessä asetuksessa säädettyjen takeiden mukaisesti.

12. Euroopan tietosuojavaltuutetulla on edelleen toimielimiin kohdistuvat valvontavaltuudet EUI:hin talletettuihin historiallisiin arkistoihin sisältyvien henkilötietojen käsittelyn osalta.

(*) EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1”.

2) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kukin toimielin vahvistaa tämän asetuksen soveltamista koskevat sisäiset säännöt. Niihin sisältyvät säännöt historiallisten arkistojen säilyttämisestä ja avaamisesta yleisölle sekä niihin sisältyvien henkilötietojen suojasta. Mikäli mahdollista, toimielimet saattavat arkistonsa yleisön saataville sähköisessä muodossa, digitoidut ja alkuaan digitaaliset arkistot mukaan luettuina, ja helpottavat niihin tutustumista internetissä. Toimielimet säilyttävät myös erityistarpeisiin mukautetuissa muodoissa (kuten pistekirjoitus, isokokoinen teksti tai äänitteet) saatavilla olevat asiakirjat.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Komissio tekee tallettavien toimielinten puolesta kumppanuutta koskevan puitesopimuksen EUI:n kanssa. Kumppanuutta koskevaan puitesopimukseen sisällytetään yksityiskohtaiset määräykset toimielinten ja EUI:n keskinäisestä asemasta ja vastuista unionin historiallisten arkistojen hallinnoinnissa, mukaan lukien niiden tallettaminen, säilyttäminen, saatavuus ja yleisön tutustuminen niihin.”

3) Lisätään liitteen teksti asetuksen (EY, Euratom) N:o 354/83 liitteeksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä maaliskuuta 2015.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. RINKĒVIČS

LIITE

"LIITE

TOIMIELINTEN HISTORIALLISTEN ARKISTOJEN TALLETTAMISTA FIRENZEN YLIOPISTOLLISEEN EUROOPPA-INSTITUUTTIIN KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

1. Muussa kuin digitaalisessa muodossa olevien arkistojen osalta alkuperäiset asiakirjat talletetaan EUI:hin säilytettäväksi pysyvästi yhdessä mikrotallenteen ja/tai sen digitaalisen kopion kanssa.

Digitaalisessa muodossa olevien arkistojen osalta asiakirjojen on oltava pysyvästi EUI:n saatavilla tavalla, jonka ansiosta sen on mahdollista täyttää velvollisuutensa asettaa historialliset arkistot yleisön saataville yhteen paikkaan ja edistää niihin tutustumista. Asiakirjoja tuottavat toimielimet ovat vastuussa omien digitaalisten arkistojensa pysyvästä säilytyksestä.

2. Tallettaminen tapahtuu vuosittaisissa erissä ja mahdollisuuksien mukaan toimielinten tavanomaisten arkistointi-prosessien mukaisesti.
 3. EUI ei saa muuttaa tallettavien toimielinten arkistointiluokittelua eikä poistaa tai muuttaa asiakirjoja tai tiedostoja.
 4. EUI:n on palautettava tallettaville toimielimille talletettujen asiakirjojen ja tiedostojen alkuperäiskappaleet näiden toimielinten sitä pyytäessä. Tallettavat toimielimet palauttavat alkuperäiskappaleet EUI:lle heti kun ne eivät enää tarvitse niitä.
 5. EUI:n on välittömästi ilmoitettava tallettaville toimielimille kaikista olosuhteista, jotka voisivat vaarantaa niiden tallettamien arkistojen loukkaamattomuuden."
-

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) 2015/497,

annettu 20 päivänä maaliskuuta 2015,

**Saksan lipun alla purjehtivien alusten rauskujen kalastuksen kieltämisestä unionin vesillä
alueilla II a ja IV**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksessa (EU) 2015/104 ⁽²⁾ säädetään kiintiöistä vuodeksi 2015.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröityjen alusten mainitussa liitteessä tarkoitettujen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2015 kiintiön.
- (3) Sen vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kiintiön täyttyminen

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion vuotta 2015 koskevan kalastuskiintiön katsotaan täyttyneen tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen kalakannan osalta liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen.

2 artikla

Kiellet

Kielletään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta aluksilta tai kyseisessä jäsenvaltiossa rekisteröidyiltä aluksilta mainitussa liitteessä tarkoitettujen kannan kalastus samassa liitteessä vahvistetusta päivästä alkaen. Erityisesti kielletään näillä aluksilla pyydettyjen kyseiseen kantaan kuuluvien kalojen aluksella pitäminen, siirtäminen, jälleenlaivaaminen ja purkaminen mainitun päivän jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) 2015/104, annettu 19 päivänä tammikuuta 2015, unionin vesillä ja unionin aluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2015, asetuksen (EU) N:o 43/2014 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 779/2014 kumoamisesta (EUVL L 22, 28.1.2015, s. 1).

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Lowri EVANS
Meri- ja kalastusasioiden pääosaston pääjohtaja

LIITE

Nro	03/TQ104
Jäsenvaltio	Saksa
Kanta	SRX/2AC4-C
Laji	Rauskut (<i>Rajiformes</i>)
Alue	Unionin vedet alueilla II a ja IV
Kalastuksen lopettamisen päivämäärä	6.3.2015

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/498,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,****yrityskohtaisten parametrien käytön edellyttämää valvontaviranomaisten hyväksyntämenettelyä koskevasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 111 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi laadittava yrityskohtaisten parametrien käyttöä koskevat hakemukset varovaisten ja realististen perusteiden mukaan, ja hakemuksissa olisi oltava kaikki asiaa koskevat tiedot, jotka valvontaviranomaiset tarvitsevat hakemusten arvioinnissa. Hakemuksissa olisi oltava arviointi siitä, kuinka käytettyjen tietojen täydellisyyttä, tarkkuutta ja tarkoituksenmukaisuutta koskevat vaatimukset aiotaan täyttää.
- (2) Olisi täsmennettävä, mitkä tiedot vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on sisällytettävä hakemukseensa, yhtenäisen perustan varmistamiseksi valvontaviranomaisten päätöksenteolle.
- (3) Yrityskohtaisten parametrien käyttöä koskevasta hakemuksesta tehdään strateginen päätös riskinhallintaa ja pääomasuunnittelua varten. Hallinto-, johto- tai valvontaelimellä on direktiivin 2009/138/EY 40 artiklan mukaan lopullinen vastuu vaatimusten noudattamisesta, minkä perusteella kyseisen elimen osallistumista päätöksentekoprosessiin olisi harkittava huolellisesti.
- (4) Olisi vahvistettava säännöt, joiden mukaan valvontaviranomaiset voivat ottaa käyttöön asianmukaisia menettelyjä. Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan valvontaviranomaiset arvioivat ja hyväksyvät hakemukset. Sääntöjä olisi mukautettava suhteessa hakemusten monimutkaisuuteen hyväksyntämenettelyn hallintaa varten. Hyväksyntämenettelyn kesto voi olla lyhyempi kuin kuusi kuukautta, kun se on oikeassa suhteessa hakemuksen monimutkaisuuteen.
- (5) Päätös hakea yrityskohtaisten parametrien käyttöä ei saisi perustua vain pääomavaatimuksen keventämiseen. Yrityskohtaisten parametrien käyttö ei kuitenkaan saisi estää yritystä palaamasta vakioparametreihin, jos yrityskohtaiset parametrit eivät enää anna kuvaa sen riskiprofiilista, jolloin yrityksen olisi ilmoitettava valvontaviranomaiselle syyt siihen, että kyseiset parametrit eivät ole enää tarkoituksenmukaisia.
- (6) Hyväksyntämenettelyyn kuuluu jatkuva yhteydenpito valvontaviranomaisten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten välillä. Tämä kattaa yhteydenpidon ennen virallisen hakemuksen jättämistä valvontaviranomaisille sekä valvojan tarkastusprosessin aikana sen jälkeen, kun hakemus on hyväksytty. Tällainen jatkuva yhteydenpito on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvojan arvioinnit perustuvat merkityksellisiin ja ajantasaisiin tietoihin.
- (7) Hyväksyntämenettelyn yhteydessä valvontaviranomaisten olisi muun muassa arvioitava yrityskohtaisten parametrien laskennassa käytettävät tiedot ja verifioitava, että ne täyttävät komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 ⁽²⁾ 219 artiklassa vahvistetut tietojen laatukriteerit. Tietojen täydellisyyttä koskevan vaatimuksen täyttämiseksi kyseisen asetuksen 219 artiklan mukaisesti yrityksen olisi käytettävä yrityskohtaisten parametrien arvoja, jotka on saatu käyttämällä hyväksyttyä menetelmää ja tuoreimpia merkityksellisiä tietoja.
- (8) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat korvata vakioparametrit vakuutusriskiosioissa vain yrityskohtaisilla parametreilla. Tämä merkitsee sitä, että jotkin kyseisten parametrien laskennassa käytettävät syöttötiedot ovat samoja tai samankaltaisia kuin vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettävät syöttötiedot.

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

- (9) Direktiivin 2009/138/EY mukaisesti tehtyjen eri hyväksyntähakemusten välisten keskinäisten yhteyksien vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi ilmoitettava valvontaviranomaiselle muista direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä eriä koskevista hakemuksista, jotka ovat parhaillaan voimassa tai jotka aiotaan tehdä kuuden seuraavan kuukauden aikana. Tällainen vaatimus on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten tekemät arvioinnit perustuvat avoimiin ja puolueettomiin tietoihin.
- (10) Tämä asetus perustuu teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin, jotka Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on toimittanut komissiolle.
- (11) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (1) 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä.
- (12) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi valvontajärjestelmässä direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklassa säädetyllä vaiheistusjaksolla, joka alkaa 1 päivänä huhtikuuta 2015, on tärkeää varmistaa, että tämä asetus tulee voimaan mahdollisimman pian sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yrityskohtaisten parametrien käytön hyväksyntää koskeva hakemus

- Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle kirjallinen hakemus, jossa pyydetään hyväksyntää sille, että jonkin vakioparametrien alaryhmän sijasta standardikaavassa käytetään yrityskohtaisia parametreja.
- Hakemus on laadittava jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on kotipaikka, tai kielellä, josta on sovittu valvontaviranomaisen kanssa.
- Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksen on sisällettävä seuraava aineisto:
 - asiakirjatodisteet hakemukseen liittyvästä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sisäisestä päätöksentekomenettelystä;
 - yrityskohtaisten parametrien käytön alkamispäivä, jolle haetaan hyväksyntää;
 - vakioparametrien alaryhmä, jonka korvaamiselle yrityskohtaisilla parametreilla haetaan hyväksyntää;
 - kunkin segmentin osalta käytetty standardimenetelmä ja kyseisellä menetelmällä saatu vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen yrityskohtainen parametriarvo;
 - sen yrityskohtaisen parametrin laskentatapa, jonka käyttöä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hakee, sekä tiedot, jotka osoittavat, että laskenta suoritetaan asianmukaisesti;
 - näyttö siitä, että tiedot, joita käytetään yrityskohtaisten parametrien laskennassa, ovat täydellisiä, tarkkoja ja tarkoituksemukaisia ja täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 219 artiklassa säädetty vaatimukset;
 - perustelut sille, että kukin yksittäisen segmentin yrityskohtaisen parametrin laskennassa käytettävä standardimenetelmä tuottaa tarkimman tuloksen direktiivin 2009/138/EY 101 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi.
- Edellä 3 kohdassa mainitun aineiston lisäksi hakemuksessa on myös lueteltava kaikki muut hakemukset, jotka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on toimittanut tai aikoo toimittaa kuuden seuraavan kuukauden aikana jonkin direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa mainitun seikan hyväksymiseksi, sekä vastaavat hakupäivät.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

*2 artikla***Tulosten tarkkuus**

Osoittaessaan tulosten olevan tarkkoja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvioitava, onko standardimenetelmä tarkoituksenmukainen yrityksen tietojen kannalta, ovatko yritysten tekemät oletukset toteutuneet ja ovatko tiedot asianmukaisia yrityksen riskiprofiilin kannalta.

*3 artikla***Valvontaviranomaisen suorittama parametrien valinnan ja parametrien laskentamenetelmän arviointi**

1. Valvontaviranomaisen on arvioitava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valitsemat
 - a) korvattavat parametrit selvittämällä, saadaanko yrityskohtaisia parametreja käyttämällä parempi kuva yrityksen vakuutusriskiprofiilista;
 - b) segmentit, joille parametrit on laskettu, selvittämällä, saadaanko yrityskohtaisia parametreja käyttämällä parempi kuva yrityksen vakuutusriskiprofiilista.
2. Valvontaviranomaisten on arvioitava perusteluita, joita yritys on käyttänyt päättäessään käyttää standardimenetelmää yrityskohtaisten parametrien laskennassa. Suorittaessaan arviointia valvontaviranomaisten on selvitettävä, toteutuvatko standardimenetelmiä koskevat oletukset ja ovatko tiedot asianmukaisia yrityksen riskiprofiilin kannalta.

*4 artikla***Hakemuksen arviointi**

1. Valvontaviranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksen.
2. Valvontaviranomaisen on vahvistettava 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus täydellinen. Valvontaviranomaisen on katsottava yrityskohtaisten parametrien käytön hyväksyntää koskeva hakemus täydelliseksi, jos hakemus sisältää kaikki 1 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyt asiakirjatodisteet. Jos valvontaviranomainen katsoo, että hakemus ei ole täydellinen, sen on ilmoitettava välittömästi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, ettei hyväksyntäaika ole alkanut, ja täsmennettävä, miksi hakemusta ei katsota täydelliseksi.
3. Jos valvontaviranomainen on vahvistanut, että hakemus on täydellinen, se ei estä valvontaviranomaista pyytämästä lisätietoja, jotka se tarvitsee arviointinsa suorittamiseen. Pyynnössä on täsmennettävä vaaditut lisätiedot sekä syyt pyynnön esittämiseen.
4. Arvioidessaan hakemusta valvontaviranomaiset voivat pyytää mukautuksia yrityksen ehdottamaan tapaan, jolla se aikoo soveltaa yrityskohtaista parametria. Jos valvontaviranomainen katsoo, että yrityskohtaista parametria koskeva hakemus voitaisiin hyväksyä, jos siihen tehdään mukautuksia, sen on annettava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle viipymättä kirjallinen ilmoitus vaadituista mukautuksista.
5. Ajanjaksoa siitä päivästä alkaen, jona valvontaviranomainen pyytää tällaisia tietoja tai mukautuksia, siihen päivään saakka, jona valvontaviranomainen vastaanottaa tällaiset tiedot, ei sisällytetä 7 kohdassa tarkoitettuun kuuden kuukauden jaksoon.
6. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle kaikista hakemuksensa tietoihin tehdyistä muutoksista. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ilmoittaa valvontaviranomaiselle tällaisesta muutoksesta, hakemus on käsiteltävä uutena hakemuksena, paitsi jos
 - a) muutos johtuu valvontaviranomaisen esittämästä lisätieto- tai mukautuspyynnöstä; tai
 - b) valvontaviranomainen katsoo, ettei muutos vaikuta olennaisesti sen hakemuksesta tekemään arviointiin.
7. Valvontaviranomaisen on varmistettava, että hakemuksesta tehdään päätös kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta.

5 artikla

Hakemusta koskeva päätös

1. Jos valvontaviranomainen päättää hylätä hakemuksen, sen on ilmoitettava syyt, joihin päätös perustuu. Valvontaviranomainen saa hyväksyä hakemuksen vain, jos se hyväksyy standardikaavan parametrien korvaamisen perustelut.
2. Kun valvontaviranomainen on tehnyt hakemuksesta päätöksen, sen on viipymättä annettava se kirjallisesti tiedoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle samalla kielellä, jolla hakemus on laadittu.
3. Valvontaviranomainen voi päättää hyväksyä hakemuksen vain joidenkin muttei kaikkien hakemukseen sisältyvien segmenttien tai parametrien osalta.

6 artikla

Valvontaviranomaisen hyväksynnän kumoaminen

Valvontaviranomainen voi kumota hyväksynnän, jonka se on antanut vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle yrityskohtaisiin parametreihin perustuvan menetelmän käyttöä varten, kun

- a) yritys, jolle on myönnetty hyväksyntä yrityskohtaisten parametrien käyttöä varten, ei enää täytä direktiivin 2009/138/EY 101 artiklassa sekä delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 218, 219 ja 220 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä,
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys haluaa asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa ryhtyä jälleen käyttämään standardiparametreja ja lähettää tätä varten valvontaviranomaiselle pyynnön, jossa ilmoitetaan, minkä vuoksi yrityskohtaisten parametrien käyttö on epätarkoituksenmukaista, sekä esitetään tätä koskevat asiakirjatodisteet.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/499,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,****oman lisävarallisuuden erien käyttämisen hyväksyttämässä valvontaviranomaisilla noudatettavia menettelyjä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 92 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi laadittava oman lisävarallisuuden erien hyväksyntää koskevat hakemukset varovaiselta ja realistiselta pohjalta.
- (2) Oman lisävarallisuuden eriä koskeva hakemus on strateginen päätös, joka liittyy riskinhallintaan ja pääomasuunnitteluun. Koska hallinto-, johto- tai valvontaelimellä on direktiivin 2009/138/EY 40 artiklan nojalla lopullinen vastuu siitä, että direktiivin säännöksiä noudatetaan, sen osallistumista hakemusta koskevan päätöksen tekemiseen olisi harkittava huolellisesti.
- (3) Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi sisällytettävä hakemukseen kaikki tarvittavat tiedot valvontaviranomaisen arviointia varten, mukaan lukien vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen arvio siitä, miten erä täyttää oman lisävarallisuuden eriä koskevat vaatimukset ja maksettavaksi vaadittuna omien perusvarojen eriä koskevat vaatimukset, jotta valvontaviranomainen voi tehdä päätökset kohtuullisessa ajassa asianmukaisen näytön pohjalta.
- (4) Olisi täsmennettävä tiedot, jotka vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on sisällytettävä hakemukseen, jotta voidaan luoda johdonmukainen perusta valvontaviranomaisen päätöksenteolle.
- (5) Direktiivin 2009/138/EY mukaisten eri hyväksyntöjä koskevien hakemusten välisen keskinäisen riippuvuuden vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi oman lisävarallisuuden erien käyttöä hyväksyttäessään ilmoitettava valvontaviranomaiselle muista direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa mainittuja seikkoja koskevista hakemuksista, jotka ovat parhaillaan käsiteltävinä tai jotka se aikoo jättää seuraavien kuuden kuukauden aikana. Tällainen vaatimus on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten arvioinnit tehdään läpinäkyvien ja puolueettomien tietojen pohjalta.
- (6) Valvontaviranomaisten tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kyky arvioida vastapuolten ryhmän asemaa ikään kuin se olisi yksi vastapuoli, katsotaan oleelliseksi etenkin silloin, kun keskinäisessä yrityksessä tai sitä vastaavassa yrityksessä on useita homogeenisia ei-yhtiömuotoisia jäseniä, joilta se voi vaatia lisämaksuja.
- (7) Oman lisävarallisuuden hyväksyntäprosessiin on tarkoitus kuulua säännöllinen yhteydenpito valvontaviranomaisten ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten välillä. Tämä tarkoittaa yhteydenpitoa valvontatarkastusprosessin yhteydessä sekä ennen virallisen hakemuksen jättämistä valvontaviranomaiselle että hakemuksen hyväksymisen jälkeen. Säännöllinen yhteydenpito on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten arviointi perustuu asianmukaisiin ja ajantasaisiin tietoihin.
- (8) Kun valvontaviranomainen vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseltä ilmoituksen siitä, että hyväksytyn oman lisävarallisuuden erän tappioiden vaimennusvaikutus on heikentynyt, valvontaviranomaisen olisi tarkistettava hyväksytyä määrää alaspäin tai peruutettava menetelmälle annettu hyväksyntä, jotta varmistetaan sen johdonmukaisuus heikentyneen tappioiden vaimennusvaikutuksen kanssa.
- (9) Direktiivin 2009/138/EY 226 artiklan mukaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmä voi hakea hyväksyntää oman lisävarallisuuden erälle välissä olevan vakuutushallintayhtiön tai välissä olevan rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta. Tällaisissa tapauksissa välissä olevaan vakuutushallintayhtiöön tai välissä olevaan rahoitusalan sekaholdingyhtiöön olisi sovellettava samoja sääntöjä kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen. Näin olisi tehtävä myös silloin, kun ryhmän johdossa on vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö direktiivin 2009/138/EY 235 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (10) Tämä asetus perustuu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen komissiolle toimittamiin teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin.
- (11) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä.
- (12) Jotta voidaan parantaa valvontajärjestelmän oikeusvarmuutta direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklassa tarkoitetun vaiheistusjakson aikana, joka alkaa 1 päivänä huhtikuuta 2015, on tärkeää varmistaa, että tämä asetus tulee voimaan mahdollisimman pian eli sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hakemuksen yleispiirteet

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on esitettävä valvontaviranomaiselle kirjallinen hakemus kunkin oman lisävarallisuuden erän hyväksynnän osalta.
2. Hakemus on laadittava jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on kotipaikka, tai valvontaviranomaisen kanssa sovitulla kielellä.
3. Hakemuksen on sisällettävä saatekirje ja asiaa tukevaa näyttöä.

2 artikla

Saatekirje

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava saatekirje. Saatekirjeessä on vahvistettava kaikki seuraavat seikat:

- a) kaikki oikeudelliset tai sopimusehdot, jotka koskevat oman lisävarallisuuden erää tai mitä tahansa siihen liittyvää järjestelyä, on määritelty yksiselitteisesti ja selvästi;
- b) hakemuksessa oman lisävarallisuuden erään kirjatun määrän on oltava direktiivin 2009/138/EY 90 artiklan 2 kohdan mukainen;
- c) hakemuksesta on käytävä ilmi oman lisävarallisuuden erän taloudellinen sisältö, myös se miten erä vaikuttaa perusvarallisuuteen sen jälkeen, kun se on vaadittu maksettavaksi;
- d) ottaen huomioon todennäköisen tulevan kehityksen sekä olosuhteet hakemuksen jättöpäivänä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahvistus siitä, että oman lisävarallisuuden erä täyttää kriteerit omaksi varallisuudeksi luokittelua varten;
- e) hakemuksesta ei ole jätetty pois seikkoja, jotka, jos ne olisivat tiedossa, voisivat vaikuttaa valvontaviranomaisen päätökseen siitä, hyväksyykö se oman lisävarallisuuden erän, hyväksyttäväksi haetun erän määrän tai kauden, jona hyväksyttäväksi haettua laskentamenetelmää sovelletaan.

Saatekirjeessä on lisäksi lueteltava muut direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa mainittuja seikkoja koskevat hakemukset, jotka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on jättänyt tai jotka se aikoo jättää seuraavan kuuden kuukauden aikana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

3 artikla

Määrää tai menetelmää tukeva näyttö

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksessa haetaan hyväksyntää tietyille oman lisävarallisuuden erän määrälle tai menetelmälle, jota käytetään kyseisen määrän laskemiseen.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hakee hyväksyntää tietyille rahamäärälle, hakemuksessa on oltava selvitys varovaisiin ja realistisiin oletuksiin perustuvan määrän laskennasta direktiivin 2009/138/EY 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys hakee hyväksyntää laskentamenetelmälle, sen on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) selvitys menetelmästä ja siitä, miten se ilmentää oman lisävarallisuuden erän tappioiden vaimennusvaikutusta;
- b) kuvaus mahdollisista oletuksista, joihin menetelmä perustuu, ja selvitys siitä, miksi näitä oletuksia pidetään varovaisina ja realistisina;
- c) erän odotettu määrä, joka on laskettu menetelmän mukaisesti, ja määrän perustelut;
- d) selvitys validointiprosessista, jonka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ottaa käyttöön sen varmistamiseksi, että menetelmän tulokset vastaavat jatkossakin erän tappioiden vaimennusvaikutusta.

4 artikla

Hyväksyntäperusteita tukeva näyttö

Asiaa tukevan näytön on sisällettävä riittävät tiedot, jotta valvontaviranomainen voi arvioida, onko hakemus direktiivin 2009/138/EY 90 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35⁽¹⁾ 62–65 artiklan mukainen. Näytön on sisällettävä ainakin tämän artiklan 2–7 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava tiedot oman lisävarallisuuden erän luonteesta ja sen oman perusvarallisuuden erän tappioiden vaimennusvaikutuksesta, johon maksettavaksi vaadittava oman lisävarallisuuden erä liitetään, sekä seuraavat tiedot:

- a) erää koskevat oikeudelliset tai sopimusehdot ja mahdollisten asiaan liittyvien järjestelyjen ehdot sekä näyttö siitä, että vastapuoli on tehnyt tai aikoo tehdä sopimuksen ja sopia mahdollisesta asiaan liittyvästä järjestelystä;
- b) näyttö siitä, että oikeudellisen lausunnon perusteella sopimus ja mahdolliset asiaan liittyvät järjestelyt ovat oikeudellisesti sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia kaikilla kyseeseen tulevilla lainkäyttöalueilla;
- c) sopimuksen voimassaoloaika ja ajanjakso, jona vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi vaatia erän maksettavaksi, jos kyseinen ajanjakso on eri kuin sopimuksen voimassaoloaika;
- d) vahvistus siitä, että sen jälkeen, kun oman lisävarallisuuden erä on vaadittu maksettavaksi ja se on maksettu, sillä on kaikki delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 71 artiklan mukaisesti luokkaan 1 sijoitetun oman perusvarallisuuden erän ominaisuudet ja kaikki delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 73 artiklan mukaisesti luokkaan 2 sijoitetun oman perusvarallisuuden erän ominaisuudet;
- e) vahvistus siitä, että erää koskevat sopimusehdot eivät sisällä määräyksiä, jotka saattaisivat estää vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä vaatimasta erää maksettavaksi tappioiden kattamiseksi tai jotka rajoittaisivat erän soveltumista maksettavaksi;
- f) vahvistus siitä, että oman lisävarallisuuden erä tai siitä koitua hyöty ovat ainoastaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käytettävissä, että niitä ei voida siirtää tai luovuttaa toiselle osapuolelle eikä niihin voida liittää rasiusta muulla tavalla;

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

- g) kaikki tekijät, jotka rajoittavat edellytyksiä, joiden nojalla vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä saattaisi vaatia erän maksettavaksi, mukaan lukien mutta ei yksinomaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjälle ominainen stressitilanne tai laajempi markkinoiden stressitilanne;
- h) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän nykyiset tai mahdolliset tulevat velvoitteet, oletus tai ymmärrys siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä maksaa varoja tai tarjoaa muita etuja vastapuolelle tai kolmannelle osapuolelle kyseisen omaisuuserän osalta muutoin kuin siinä tapauksessa, että kyse on oman perusvarallisuuden erän takaisinmaksusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 71 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja 73 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;
- i) jäljennös keskipitkän aikavälin pääomanhoitosuunnitelmasta sekä siitä, miten omaisuuserä tukee vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän nykyistä pääomarakennetta ja miten omaisuuserä voisi auttaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjää täyttämään nykyiset ja tulevat pääomavaatimukset.

Muulloin kuin sovellettaessa delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 6 kohtaa, jolloin vastapuolten ryhmän asema voidaan arvioida ikään kuin se olisi yksi vastapuoli, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän on toimitettava kunkin vastapuolen asemasta seuraavat tiedot:

- a) kunkin vastapuolen nimi ja kuvaus, mukaan lukien vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän ja vastapuolen välisen mahdollisen suhteen luonne;
- b) arvio vastapuolten maksukyvyttömyyden riskistä, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;
- c) arvio vastapuolten likvideettiasemasta, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;
- d) arvio vastapuolten maksuhalukkuudesta, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;
- e) kuvaus eri olosuhteista, joissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjä saattaisi vaatia erän maksettavaksi, mukaan lukien nykyiset odotukset siitä, milloin erä saatettaisiin vaatia maksettavaksi ennen vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämistä tai sen hetkellä;
- f) tiedot mahdollisista muista tekijöistä, joilla on merkitystä vastapuolten aseman kannalta, jotta voidaan tukea delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisen arviointia;

Jos vastapuolia käsitellään vastapuolten ryhmänä delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 63 artiklan 6 kohdan mukaisesti, kolmannen alakohdan a–f alakohdassa tarkoitettujen tietojen on toimitettava vastapuolten ryhmän osalta.

Jos vastapuoli on direktiivin 2009/138/EY 213 artiklan mukaisesti saman ryhmän tai alaryhmän jäsen kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä ja sillä on sitoumuksia oman lisävarallisuuden erien osalta ryhmän eri yksikköjä kohtaan, kolmannen alakohdan b–f alakohdassa tarkoitettujen tietojen on sisällettävä näyttö vastapuolen kyvystä täyttää useita oman lisävarallisuuden erien maksuvaatimuksia samaan aikaan ottaen huomioon ryhmän tilanne ja yhteisöt.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän on toimitettava tiedot varojen perittävyydestä, muun muassa seuraavat:

- a) tiedot järjestelyistä, jotka voivat lisätä erän perittävyyttä, mukaan lukien vakuuden saatavuus;
- b) tiedot siitä, estääkö kansallinen lainsäädäntö millään asiaan liittyvällä lainkäyttöalueella vaatimuksen tekemistä tai täyttämistä, mukaan lukien kriisi-, hallinto- ja maksukyvyttömyysmenettelyt, jotka aloitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän osalta;
- c) tiedot järjestelyistä tai tilanteista, jotka saattavat estää vaatimuksen tekemisen tai täyttämisen heikenevässä taloudellisessa tilanteessa, mukaan lukien vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjän on toimitettava tiedot aiemmista maksuvaatimuksista, muun muassa seuraavat:

- a) kokemus aiemmista maksuvaatimuksista tai muusta varojen keruusta samoilta tai samantyyppisiltä vastapuolilta samoissa tai samantyyppisissä olosuhteissa;
- b) kaikki käytettävissä olevat oleelliset markkinatiedot, jotka liittyvät aiempiin maksuvaatimuksiin tai muuhun varojen keruuseen samoilta tai samantyyppisiltä vastapuolilta samoissa tai samantyyppisissä olosuhteissa;

- c) arvio a ja b alakohdassa esitettyjen tietojen merkityksellisyydestä ja luotettavuudesta siltä osin kuin on kyse vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tulevien maksuvaatimusten odotettavissa olevista tuloksista.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava kuvaus prosesseista, jotka sillä on delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 62 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti käytössä sellaisten mahdollisten tulevien muutosten tunnistamiseksi, jotka voivat vähentää oman lisävarallisuuden erän vaimennusvaikutusta. Kuvauksessa on oltava seuraavat seikat:

- a) miten järjestelyllä voidaan tunnistaa muutokset:
- i) järjestelyn rakenne tai sopimusehdot, mukaan lukien oman lisävarallisuuden erän peruuttaminen tai voimassaolon päättyminen tai oman lisävarallisuuden erän käyttö tai maksuvaatimus osittain tai kokonaan;
 - ii) asianomaisten vastapuolten asema, mukaan lukien vastapuolen maksukyvyttömyys;
 - iii) oman lisävarallisuuden erän perittävyys, mukaan lukien saman vastapuolen tarjoamia muita oman lisävarallisuuden eriä koskevat maksuvaatimukset;
- b) miten järjestelyllä aiotaan ilmoittaa valvontaviranomaiselle tunnistetuista muutoksista, mukaan lukien mekanismit, jotka on otettu käyttöön sen toteamiseksi, milloin muutos olisi ohjattava yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimelle ja valvontaviranomaiselle.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on liitettävä mukaan asiakirjatodisteet hakemukseen liittyvästä sisäisestä päätöksentekomenettelystään.

5 artikla

Hakemuksen arviointi

Valvontaviranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksen.

Valvontaviranomaisen on katsottava hakemuksen olevan täydellinen, kun se kattaa kaikki 2, 3 ja 4 artiklassa tarkoitetut seikat.

Valvontaviranomaisen on hyvissä ajoin ja viimeistään 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava, onko hakemus täydellinen.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että määräaika, jonka kuluessa se päättää hakemuksesta, on kohtuullinen eikä se ole pidempi kuin kolme kuukautta täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta, ellei kyseessä ole poikkeukselliset olosuhteet, joista ilmoitetaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle kirjallisesti ja hyvissä ajoin.

Kun on kyse poikkeuksellisista olosuhteista, valvontaviranomaisen on tehtävä hakemusta koskeva päätös viimeistään kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta.

Vaikka valvontaviranomainen on ilmoittanut, että hakemus on täydellinen, se voi siitä huolimatta pyytää lisätietoja, joita se tarvitsee arvioinnin suorittamiseen. Pyyntö on perusteltava, ja siinä on yksilöitävä vaaditut lisätiedot. Sen päivän, jona valvontaviranomainen pyytää lisätietoja, ja sen päivän, jona valvontaviranomainen vastaanottaa tällaiset tiedot, välisiä päiviä ei oteta huomioon määritettäessä neljännessä ja viidennessä alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle kaikista hakemukseen liittyvistä muutoksista.

Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ilmoittaa valvontaviranomaiselle hakemukseen tehdystä muutoksesta, hakemusta on pidettävä uutena hakemuksena, paitsi jos

- a) muutos johtuu valvontaviranomaisen pyynnöstä saada lisätietoja; tai
- b) valvontaviranomainen katsoo, että muutos ei vaikuta merkittävästi hakemuksen arviointiin.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi peruuttaa hakemuksen kirjallisella ilmoituksella missä tahansa vaiheessa ennen valvontaviranomaisen päätöstä. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys toimittaa hakemuksen tämän jälkeen uudelleen tai toimittaa ajan tasalle saatetun hakemuksen, valvontaviranomainen käsittelee hakemusta uutena hakemuksena.

*6 artikla***Hakemusta koskeva päätös**

Kun valvontaviranomainen on tehnyt päätöksen hakemuksesta, sen on viipymättä ilmoitettava tästä kirjallisesti vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle.

Jos valvontaviranomainen hyväksyy vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pyytämää määrää pienemmän määrän tai hylkää hyväksyntää koskevan hakemuksen, sen on ilmoitettava syyt, joihin päätös perustuu.

Mikäli valvontaviranomaisten hyväksyntä on myönnetty sillä edellytyksellä, että sopimus tehdään, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on viipymättä tehtävä sopimus niillä ehdoilla, joihin hyväksyntä perustui, ja toimitettava valvontaviranomaiselle jäljennös allekirjoitetusta sopimuksesta.

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei saa pitää oman lisävarallisuuden erää tai menetelmää hyväksyttynä ennen kuin sopimus on tehty.

*7 artikla***Hyväksytyn määrän tarkistaminen tai menetelmän hyväksynnän peruuttaminen**

1. Jos oma lisävarallisuuden erä ei enää täytä niitä vaatimuksia, joiden perusteella määrä tai laskentamenetelmä hyväksyttiin, valvontaviranomaisen on päätettävä jommastakummasta seuraavasta toimesta:

- a) oman lisävarallisuuden erän määrä pienennetään alaspäin tai nolnaan;
- b) laskentamenetelmän hyväksyntä peruutetaan.

2. Valvontaviranomaisen on ilmoitettava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle välittömästi, kun se on tehnyt 1 kohdan mukaisen päätöksen, ja mainittava perustelut.

*8 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/500,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,****vastaavuuskorjauksen soveltamista koskevassa valvontaviranomaisen hyväksynnässä noudatettavia menettelyjä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 86 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan mukaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat soveltaa vastaavuuskorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän perusteella, kun tietyt ehdot täyttyvät. On tarpeen laatia säännöt menettelyistä, joita vastaavuuskorjauksen soveltamisen hyväksynnässä on noudatettava.
- (2) Jotta hakemus voidaan katsoa täydelliseksi, sen olisi sisällettävä kaikki tarpeelliset tiedot valvontaviranomaisten arviointia ja päätöstä varten. Yhdenmukaisen perustan luomiseksi valvontaviranomaisten arviointia ja päätöstä varten, hakemuksessa olisi esitettävä todisteet siitä, että kaikki direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklassa vahvistetut ehdot täyttyvät.
- (3) Vastaavuuskorjauksen soveltamista koskeva hakemus on strateginen päätös, joka liittyy riskinhallintaan ja pääomasuunnitteluun. Koska hallinto, johto- tai valvontaelimellä on direktiivin 2009/138/EY 40 artiklan nojalla lopullinen vastuu siitä, että direktiivin säännöksiä noudatetaan, sen osallistumista hakemusta koskevan päätöksen tekemiseen olisi harkittava huolellisesti.
- (4) Direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan vaatimusten lisäksi mainitun direktiivin 44, 45 ja 77 c artiklassa esitetään vaatimuksia, joita sovelletaan kaikkiin vastaavuuskorjausta käyttäviin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiin. Hakemuksen olisi näin ollen sisällettävä todisteet siitä, että kaikki nämä vaatimukset täyttyvät, jos hyväksyntä annetaan.
- (5) Vastaavuuskorjausta hyväksyttäessä noudatettaviin menettelyihin on tarkoitus kuulua säännöllinen yhteydenpito valvontaviranomaisten ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen välillä. Tämä tarkoittaa yhteydenpitoa valvontatarkastusprosessin yhteydessä sekä ennen virallisen hakemuksen jättämistä valvontaviranomaisille että hakemuksen hyväksymisen jälkeen. Säännöllinen yhteydenpito on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten arviointi perustuu asianmukaisiin ja ajantasaisiin tietoihin ja todisteisiin.
- (6) Sujuvan ja tehokkaan prosessin varmistamiseksi valvontaviranomaisten olisi voitava pyytää vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä muuttamaan hakemusta siltä osin kuin toimitettu näyttö ei riitä osoittamaan, että direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklassa vahvistetut ehdot täyttyvät, ennen kuin päätetään, hyväksytäänkö vai hylätäänkö hakemus lopullisesti.
- (7) Hakemuksessa esitetyn näytön lisäksi valvontaviranomaisten olisi tarkasteltava myös muita tekijöitä, joilla on merkitystä päätettäessä, täyttyvätkö direktiivin 2009/138/EY vaatimukset.
- (8) Koska vastaavuuskorjauskantoja voidaan hallinnoida jatkuvassa toiminnassa, sellaisten yritysten, jotka ovat saaneet luvan käyttää vastaavuuskorjausta vastaavien velkojen arvostamiseen, olisi voitava käyttää kyseistä korjausta myös tulevien vakuutusvelvoitteiden arvostamiseen siinä määrin kuin näillä velvoitteilla ja niitä vastaavilla saamisilla on samat ominaisuudet kuin alkuperäiseen vastaavuuskorjauskantaan kuuluvilla velvoitteilla ja saamisilla ja ne tästä syystä aiheuttavat kyseiselle yritykselle saman riskin.

⁽¹⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

- (9) Direktiivin 2009/138/EY mukaisten eri hyväksyntöjä koskevien hakemusten välisen keskinäisen riippuvuuden vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen olisi vastaavuuskorjausta hyväksyttäessään ilmoitettava valvontaviranomaiselle muista direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan 1 kohdassa mainittuja seikkoja koskevista hakemuksista, jotka ovat parhaillaan käsiteltävinä tai jotka se aikoo jättää seuraavien kuuden kuukauden aikana. Tällainen vaatimus on tarpeen sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisten arvioinnit tehdään läpinäkyvien ja puolueettomien tietojen pohjalta.
- (10) Tämä asetus perustuu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen Euroopan komissiolle toimittamiin teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin.
- (11) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä.
- (12) Jotta voidaan parantaa valvontajärjestelmän oikeusvarmuutta direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklassa tarkoitetun vaiheistusjakson aikana, joka alkaa 1 päivänä huhtikuuta 2015, on tärkeää varmistaa, että tämä asetus tulee voimaan mahdollisimman pian eli sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vastaavuuskorjauksen käyttämistä koskeva hakemus

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka haluavat käyttää vastaavuuskorjausta, on tehtävä valvontaviranomaisille kirjallinen hakemus ennakkohyväksyntää varten.
2. Hakemus on laadittava jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksellä on kotipaikka, tai valvontaviranomaisen kanssa etukäteen sovitulla kielellä, ja hakemuksen on sisällettävä vähintään tämän asetuksen 3–6 artiklassa vaaditut tiedot.
3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on varmistettava, että hakemus sisältää kaikki muut asiaankuuluvat tiedot, joita ne pitävät tarpeellisina valvontaviranomaisen arviointia ja päätöstä varten. Hakemukseen on liitettävä asiakirjatodisteet vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemukseen liittyvästä sisäisestä päätöksentekomenettelystä.
4. Jos hakemus koskee useampaa kuin yhtä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden kantaa, hakemuksessa on esitettävä tämän asetuksen 3–6 artiklassa vaaditut todisteet erikseen kunkin hakemuksen kattaman kannan osalta.

2 artikla

Hakemuksen sisältö merkityn sijoitussalkun osalta

Direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa vaaditun merkityn sijoitussalkun osalta hakemuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) todisteet siitä, että merkitty sijoitussalkku täyttää kaikki asiaankuuluvat direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdassa määritellyt ehdot;
- b) merkittyä sijoitussalkkua koskevat tiedot, jotka koostuvat varojen lajia koskevista tiedoista sekä tiedoista menettelystä, jolla nämä varat ryhmitellään omaisuuseräluokan, luottoluokan ja duraation mukaan direktiivin 2009/138/EY 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun perusmarginaalin määrittämiseksi;
- c) kuvaus prosessista, jolla merkitty sijoitussalkku säilytetään direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, mukaan luettuna prosessi odotettujen kassavirtojen toistamisen säilyttämiseksi kassavirtojen muututtua olennaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

3 artikla

Hakemuksen sisältö vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden kannan osalta

Vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden kannan, johon vastaavuuskorjausta on tarkoitus soveltaa, osalta hakemuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) todisteet siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet täyttävät kaikki direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdan d, e, g ja j alakohdassa määritellyt ehdot;
- b) kuolevuusriskin kyseessä ollessa määrälliset todisteet siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden kannan paras estimaatti ei nouse enempää kuin 5 prosenttia komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/35 (1) 52 artiklassa tarkoitettun kuolevuusriskin liittyvän stressin vaikutuksesta.

4 artikla

Kirjallisen hakemuksen sisältö kassavirtojen yhteensovittamisen sekä kannan ja salkun hoidon osalta

Kassavirtojen yhteensovittamisen sekä hyväksyttävän velvoitekannan ja merkityn sijoitussalkun hoidon osalta hakemuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) määrälliset todisteet siitä, että direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdan c alakohdassa määritellyt ehdot täyttyvät, mukaan lukien määrällinen ja laadullinen arviointi siitä, aiheuttaako mahdollinen ristiriita riskejä, jotka ovat olennaisia suhteessa sen vakuutustoiminnan riskeihin, johon vastaavuuskorjausta on tarkoitus soveltaa;
- b) todisteet siitä, että direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti käytössä on riittävät menettelyt, joilla voidaan asianmukaisesti yksilöidä, järjestää ja hoitaa velvoitekantaa ja merkittyä sijoitussalkkua erillään yrityksen muusta toiminnasta sekä varmistaa, että merkittyjä varoja ei käytetä yrityksen muusta toiminnasta syntyneiden tappioiden kattamiseen;
- c) todisteet siitä, miten omat varat korjataan direktiivin 2009/138/EY 81 mukaisesti vastaamaan mahdollisesti alentunutta siirrettävyyttä;
- d) todisteet siitä, miten vakavaraisuuspääomavaatimusta korjataan vastaamaan mahdollisesti heikentynyttä mahdollisuutta hajauttaa riskiä. Tarvittaessa tähän on sisällyttävä todisteet delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/35 216, 217 ja 234 artiklan vaatimusten täyttymisestä. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset aikovat laskea vakavaraisuuspääomavaatimuksen käyttämällä sisäistä mallia mutta eivät ole saaneet tarvittavaa valvontaviranomaisten hyväksyntää, tässä kohdassa edellytetyt todisteet on toimitettava sekä standardikaavan että hyväksyntää vailla olevan sisäisen mallin mukaisesti laskettuna.

5 artikla

Kirjallisen hakemuksen muu sisältö

Tämän asetuksen 3–4 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi hakemuksen on sisällettävä myös seuraavat tiedot:

- a) vahvistus siitä, että direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 3 kohdan ehdot täyttyvät, jos valvontaviranomainen hyväksyy vastaavuuskorjauksen soveltamisen;
- b) direktiivin 2009/138/EY 44 artiklan 2 kohdassa vaadittu likviditeettisuunnitelma;
- c) direktiivin 2009/138/EY 44 artiklan 2 a kohdan b alakohdassa vaaditut arviot;
- d) direktiivin 2009/138/EY 45 artiklan 2 a kohdassa vaaditut arviot;
- e) vastaavuuskorjauksen määrittämiseen käytetyn laskentaprosessin yksityiskohtainen selvitys ja esittely direktiivin 2009/138/EY 77 c artiklan vaatimusten mukaisesti;
- f) luettelo vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen jättämistä muista hakemuksista tai hakemuksista, jotka se aikoo jättää seuraavan kuuden kuukauden aikana, siltä osin kuin ne koskevat minkä tahansa direktiivin 2009/138/EY 308 a artiklan (Vaiheistus) 1 kohdassa mainitun seikan hyväksyntää.

(1) Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

6 artikla

Hakemuksen arviointi

1. Valvontaviranomaisen on vahvistettava vastaanottaneensa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen hakemuksen.
2. Valvontaviranomaisen on katsottava hakemuksen olevan täydellinen, jos se sisältää kaikki tämän asetuksen 2–5 artiklassa vaaditut todisteet.
3. Valvontaviranomaisen on 30 päivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta ilmoitettava, onko hakemus täydellinen.
4. Jos valvontaviranomainen katsoo, että hakemus ei ole täydellinen, sen on välittömästi ilmoitettava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle, että hyväksyntää koskeva määräaika ei ole alkanut, ja täsmennettävä, miksi pyynnön ei katsota olevan täydellinen.
5. Valvontaviranomaisen on varmistettava, että hakemuksesta tehdään päätös kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen vastaanottamisesta.
6. Vaikka valvontaviranomainen on vahvistanut, että hakemus on täydellinen, se voi siitä huolimatta pyytää lisätietoja, joita se tarvitsee arvioinnin suorittamiseen. Pyyntö on perusteltava, ja siinä on yksilöitävä vaaditut lisätiedot.
7. Hakemuksen arviointiin kuuluu säännöllinen yhteydenpito vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kanssa, ja valvontaviranomainen voi pyytää korjaamaan tapaa, jolla yritys aikoo soveltaa vastaavuuskorjausta. Jos valvontaviranomainen katsoo, että vastaavuuskorjauksen soveltamista koskeva hakemus voidaan ehdotetuilla korjauksilla hyväksyä, sen on viipymättä ilmoitettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykselle kirjallisesti vaadittavista korjauksista.
8. Sen päivän, jona valvontaviranomainen pyytää lisätietoja tai ehdottaa korjauksia 6 tai 7 kohdan mukaisesti, ja sen päivän, jona valvontaviranomainen vastaanottaa tällaiset tiedot tai korjaukset, välisiä päiviä ei oteta huomioon laskettaessa 5 kohdassa tarkoitettua kuuden kuukauden määräaika.
9. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on varmistettava, että kaikki asiakirjatodisteet ovat valvontaviranomaisen saatavilla, mahdollisuuksien mukaan myös sähköisessä muodossa, koko hakemuksen arvioinnin ajan.
10. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle kaikista hakemukseen liittyvistä muutoksista. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ilmoittaa valvontaviranomaiselle hakemukseen tehdystä muutoksesta, hakemusta on pidettävä uutena hakemuksena, paitsi jos
 - a) muutos johtuu valvontaviranomaisen pyynnöstä saada lisätietoja tai tehdä korjauksia; tai
 - b) valvontaviranomainen katsoo, että muutos ei vaikuta merkittävästi hakemuksen arviointiin.
11. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi peruuttaa hakemuksen kirjallisella ilmoituksella missä tahansa vaiheessa ennen valvontaviranomaisen päätöstä. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys toimittaa hakemuksen tämän jälkeen uudelleen tai toimittaa ajan tasalle saatetun hakemuksen, valvontaviranomainen käsittelee hakemusta uutena hakemuksena.

7 artikla

Hakemusta koskeva päätös

1. Valvontaviranomainen voi tarkastella myös muita kuin tämän asetuksen 2–5 artiklassa tarkoitettuja todisteita, jos ne vaikuttavat oleellisesti direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdan ja 77 c artiklan ehtojen täyttymisen arviointiin ja päätöksen tekemiseen hakemuksen hyväksymisestä.
2. Valvontaviranomaisen päätös hakemuksen hyväksymisestä on annettava tiedoksi kirjallisesti sillä kielellä, jolla hakemus on laadittu.
3. Jos on vastaanotettu yksi hakemus, joka koskee useampaa kuin yhtä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden kantaa, valvontaviranomainen voi päättää hyväksyä hakemuksen joidenkin mutta ei kaikkien hakemukseen sisältyvien kantojen osalta. Tällöin päätöstä koskevassa kirjallisessa tiedoksiannossa on eriteltävä, mihin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden kantoihin vastaavuuskorjausta voidaan soveltaa.

4. Jos valvontaviranomainen päättää hylätä hakemuksen joidenkin tai kaikkien siihen sisältyvien kantojen osalta, sen on perusteltava päätös selkeästi.
5. Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille annetaan hyväksyntä soveltaa vastaavuuskorjausta tiettyyn vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden kantaan, hyväksyntää koskevan päätöksen soveltamisalan katsotaan kattavan tulevat vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet ja varat, jotka lisätään kyseiseen vastaavuuskorjauskantaan edellyttäen, että yritykset voivat osoittaa seuraavaa:
- a) tulevilla velvoitteilla ja varoilla on samat ominaisuudet kuin siihen vastaavuuskorjauskantaan kuuluvilla velvoitteilla tai varoilla, jolle hyväksyntä on myönnetty;
- b) vastaavuuskorjauskanta täyttää edelleen direktiivin 2009/138/EY asiaa koskevat ehdot.

8 artikla

Valvontaviranomaisen hyväksynnän peruuttaminen

Jos valvontaviranomainen katsoo, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jolle on annettu hyväksyntä soveltaa vastaavuuskorjausta, ei enää täytä direktiivin 2009/138/EY 77 b artiklan 1 kohdassa tai 77 c artiklassa vahvistettuja ehtoja, sen on ilmoitettava siitä välittömästi vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle ja selitettävä säännösten noudattamatta jättämisen luonne.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/501,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,****Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnittullin käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Vireillepano**

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 26 päivänä kesäkuuta 2014 perusasetuksen 5 artiklan nojalla vireille polkumyynnin vastaisen tutkimuksen, joka koski Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Taiwanista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia unioniin. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.
- (2) Komissio pani tutkimuksen vireille, kun Eurofer, jäljempänä 'valituksen tekijä', esitti 13 päivänä toukokuuta 2014 valituksen ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden unionin tuottajien puolesta. Valituksen tekijän osuus ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kokonaistuotannosta unionissa on noin 50 prosenttia. Valituksessa esitetty näyttö polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.
- (3) Komissio pani 14 päivänä elokuuta 2014 vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Kiinasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia unioniin, ja käynnisti erillisen tutkimuksen. Se julkaisi tukien vastaista menettelyä koskevan vireillepanoilmoituksen⁽³⁾ *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1.2 Rekisteröinti

- (4) Valituksen tekijän esitettyä pyynnön, jonka tukena oli vaadittu näyttö, komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2014 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1331/2014⁽⁴⁾, jolla asetettiin Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonti kirjaamisvelvoitteen alaiseksi 17 päivästä joulukuuta 2014.

1.3 Asianomaiset osapuolet

- (5) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti nimenomaisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Kiinan ja Taiwanin viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen. Komissio ilmoitti myös Amerikan yhdysvalloissa, jäljempänä 'Yhdysvallat', ja Etelä-Afrikassa oleville tuottajille vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan. Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa asianomaisille osapuolille, että se harkitsi Yhdysvaltojen käyttämistä markkinataloutta harjoittavana kolmantena maana, jäljempänä 'vertailumaa', perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.
- (6) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUVL C 196, 26.6.2014, s. 9.

⁽³⁾ EUVL C 267, 14.8.2014, s. 17.

⁽⁴⁾ EUVL L 359, 16.12.2014, s. 90.

a) *Otanta*

- (7) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa otantaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

Unionin tuottajia koskeva otanta

- (8) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessaan, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen tuotantomäärän perusteella. Otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus tuotantomäärästä oli noin 50 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Koska alustavasta otoksesta ei saatu huomautuksia, se vahvistettiin. Otos on unionin tuotannonalaa edustava.

Tuojien otanta

- (9) Päätetään otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot.
- (10) Pyydetty tiedot toimitti 31 etuyhteydettömää tuojaa, jotka myös suostuivat osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti neljän etuyhteydettömän tuojan otoksen käyttäen valintaperusteina suurinta unioniin suuntautuvan tuonnin määrää. Kaikkia asianomaisia tiedossa olevia tuojia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (11) Yhden valitun tuojan omistusrakenteesta saatiin huomautuksia. Asianomaiset osapuolet väittivät, että yhtä tuojaa ei pitäisi sisällyttää otokseen, koska se oli etuyhteydessä unionin tuottajaan. Kyseinen tuoja ei kuitenkaan ollut etuyhteydessä unionin tuottajaan tutkimusajanjaksolla vaan vasta myöhemmin. Lisäksi 'etuyhteydettömällä tuojalla' tarkoitetaan sitä, että tuoja ei ole etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin. Etuyhteydettömä tuoja voi olla etuyhteydessä unionin tuottajaan.

Taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien otanta

- (12) Päätetään otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia taiwanilaisia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Taiwanin edustustoa Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.
- (13) Kaikkiaan yhdeksän asianomaisen maan vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti neljän yrityksen (joista kolme on etuyhteydessä toisiinsa) otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei esitetty.
- (14) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaksi otokseen valittua yritystä ja kaksi yhteistyössä toimivaa yritystä, joita ei valittu otokseen, eivät täyttäneet vientiä harjoittavan tuottajan määritelmää, koska ne toimivat vain palvelukeskuksena ja käyttivät tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotantopanoksenaan. Vahvistettiin, että näillä yrityksillä ei ole kuuma- tai kylmävalssauslaitteita ja että niiden tuottama lisäarvo on mitätön suhteessa niiden tuotantopanosten kustannuksiin. Ne itse asiassa ostavat ja myyvät tarkasteltavana olevan tuotteen eri lajeja (ks. 26–28 kappale).
- (15) Yksi näistä yrityksistä on kuitenkin etuyhteydessä yhteen otokseen valittuun vientiä harjoittavaan tuottajaan. Sen vuoksi sitä pidettiin tutkimuksessa kyseiseen yritysryhmään kuuluvana. Sen jälkeen, kun otoksen ulkopuolelle jätettiin yritys, joka ei täyttänyt vientiä harjoittavan tuottajan määritelmää, jäljelle jäävän otoksen osuus Taiwanista unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä on ainakin noin 48 prosenttia ja kotimarkkina-myynnistä Taiwanista noin 80 prosenttia. Sen vuoksi otos oli edelleen edustava.
- (16) Komissio jätti muut kolme yritystä pois yksilöllistä polkumyynnimarginaalia ja vahingon korjaavaa tasoa koskevista laskelmista. Tämän vuoksi näille kolmelle yritykselle ei vahvistettu tullia.

Yksilöllinen tarkastelu

- (17) Yksi taiwanilainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua, joka sille myönnettiin.

Kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (18) Voidakseen päättää otannan tarpeellisuudesta ja muodostaakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Kiinassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksissa mainitut tiedot. Lisäksi komissio pyysi Kiinan viranomaisia yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.
- (19) Kahdeksan kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahteen ryhmään kuuluvien neljän yrityksen otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei esitetty.

b) *Markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitetut lomakkeet kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille*

- (20) Komissio lähetti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitetun lomakkeen kaikille kiinalaisille yhteistyössä toimineille otokseen valituille ja otoksen ulkopuolisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka halusivat pyytää yksilöllistä kohtelua perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä tiedossa oleville vientiä harjoittavien tuottajien järjestöille ja Kiinan viranomaisille. Yksikään vientiä harjoittavista tuottajista ei pyytänyt markkinatalouskohtelua.

c) *Kyselylomake*

- (21) Komissio lähetti kyselylomakkeet otokseen valituille kiinalaisille ja taiwanilaisille vientiä harjoittaville tuottajille, sellaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka halusivat pyytää yksilöllistä tarkastelua, tuottajille kahdessa mahdollisessa vertailumaassa sekä otokseen valituille unionin tuottajille, otokseen valituille etuyhteydettömille tuojille ja ilmoittautuneille käyttäjille.
- (22) Vastauksia kyselylomakkeeseen saatiin neljältä otokseen valitulta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, neljältä otokseen valitulta taiwanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta (myös niiltä kahdelta, joista myöhemmin kävi ilmi, että ne eivät ole vientiä harjoittavia tuottajia), yhdeltä taiwanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, joka pyysi yksilöllistä tarkastelua, kahdelta tuottajalta Yhdysvalloissa (vertailumaa), neljältä otokseen valitulta unionin tuottajalta, neljältä otokseen valitulta etuyhteydettömältä tuojalta ja kuudelta käyttäjältä.

d) *Tarkastuskäynnit*

- (23) Komissio on hankkinut ja tarkastanut kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

- Acciai Speciali Terni S.P.A., Terni, Italia
- Acerinox Europa SAU, Palmones-Los Barrios ja Madrid, Espanja
- Aperam Stainless Europe, La Plaine Saint Denis, Ranska

Acciai Speciali Terni S.P.A.:han etuyhtedessä oleva palvelukeskus

- Terninox, Ceriano Laghetto, Italia

Valituksen tekijä

- Eurofer, Bryssel, Belgia

Taiwanissa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat

- Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei

- Tang Eng Iron Works Co., Ltd., Kaohsiung
- YC Inox Co., Ltd., Chang-Hua Hsien
- Yieh Mau Corporation, Kaohsiung
- Yieh United Steel Corporation, Kaohsiung

Kiinassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat

- Baosteel Stainless Co., Ltd, Shanghai
- Ningbo Baoxin Stainless Co., Ltd, Ningbo
- Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd, Taiyuan

Etuyhteydessä oleva unionin tuoja

- Baosteel Europe GmbH, Hampuri, Saksa.

- (24) Komissio järjesti kuulemisia, mukaan luettuna kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa, vientiä harjoittavien tuottajien, järjestöjen ja tuojien kanssa.

1.4 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (25) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2013 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2010 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (26) Tarkasteltavana ovat Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevat ruostumattomasta teräksestä valmistetut levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 ja 7220 20 89, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.
- (27) Ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita käytetään erittäin monenlaisissa sovelluksissa, esimerkiksi kodinkoneiden (kuten pyykin- ja astianpesukoneiden sisuksissa), hitsattujen putkien ja lääkinnällisten laitteiden tuotannossa samoin kuin elintarvikkeiden jalostuksessa ja autoteollisuudessa.
- (28) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevan tuotteen eri lajeilla on kaikilla samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja että niitä käytetään periaatteessa samaan tarkoitukseen.

2.2 Samankaltainen tuote

- (29) Unionin tuotannonalan unionissa valmistamilla ja myymillä sekä asianomaisissa maissa ja vertailumaassa valmistetuilla ja myydyillä ruostumattomasta teräksestä valmistetuilla kylmävalssatuilla levyvalmisteilla todettiin olevan pääasiassa samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset kuin asianomaisissa maissa valmistetuilla ja unioniin vientiä varten myydyillä ruostumattomasta teräksestä valmistetuilla kylmävalssatuilla levyvalmisteilla. Tämän vuoksi niitä pidetään perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

2.3 Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

- (30) Asianomaiset osapuolet väittivät, että jotkin tuotelajit (mukaan luettuna kapeat teräsnauhat ja tarkkuusnauhat) olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle, koska unionin tuottajat eivät pysty täyttämään täysin näiden markkina-segmenttien tarpeita. Unionin tuotannonala toimitti kuitenkin näyttöä, jonka mukaan se kyllä kykenee täyttämään täysin näiden markkinasegmenttien tarpeet.

- (31) Samat osapuolet väittivät vielä tarkkuusnauhoista, että Euroopan komission kilpailun pääosasto oli päättänyt jättää kyseisen tuotelajin pois merkityksellisiltä tuotemarkkinoilta analyysissään, joka koski Outokummun ja INOXUMin sulaamaa⁽¹⁾. Määriteltäessä markkinoita sulautuma-asiassa keskitytään kuitenkin kysyntä- ja tarjontapuolen korvattavuuteen. Polkumyyntiasioissa markkinat taas määritellään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien perusteella. Sen vuoksi polkumyyntiasioissa tuotelajit voivat erota toisistaan joidenkin tekijöiden (leveys, toleranssi, mekaaniset ominaisuudet) osalta. Lisäksi tämä tuotelaji kuului aivan alusta lähtien tutkimukseen, sillä edustavuutta koskevan tutkimuksen yhteydessä otettiin yhteyttä tarkkuusnauhojen unionin tuottajiin.
- (32) Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen ja piti tutkimuksen tuotteen määritelmän ennallaan.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Kiina

3.1.1 Normaaliarvo

3.1.1.1 Markkinatalouskohtelu

- (33) Komissio määrittä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla normaaliarvon mainitun asetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti niille kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka väittivät ja osoittivat, että ne täyttävät mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vaatimukset, ja joille voitiin siten myöntää markkinatalouskohtelu.
- (34) Sen määrittämiseksi, täytyvätkö perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vaatimukset, komissio hankki tarvittavia tietoja pyytämällä vientiä harjoittavia tuottajia täyttämään markkinatalouskohtelun hakemiseen tarkoitettua lomakkeen. Yksikään näistä tuottajista ei pyytänyt markkinatalouskohtelua.

3.1.1.2 Vertailumaa

- (35) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvo määritettiin markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan hinnan tai laskennallisen arvon perusteella sellaisille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei ollut myönnetty markkinatalouskohtelua. Tätä varten oli valittava vertailumaa.
- (36) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa asianomaisille osapuolille, että se piti Yhdysvaltoja asianmukaisena vertailumaana ja kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia.
- (37) Komissio otti yhteyttä joihinkin mahdollisiin vertailumaihin (Intia, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea, Taiwan ja Yhdysvallat) ja saatujen tietojen perusteella pyysi 32:ta tiedossa olevaa samankaltaisen tuotteen tuottajaa Etelä-Afrikassa, Etelä-Koreassa ja Yhdysvalloissa toimittamaan tietoja. Intiassa sijaitsevista tuottajista ei saatu tietoja, minkä vuoksi Intiaa ei voitu harkita mahdolliseksi vertailumaaksi. Tämä sama tutkimus kohdistuu Taiwaniin, ja näin ollen tutkimuksen kohteena olevien tuottajien toimittamia tietoja tarkasteltiin myös tätä tarkoitusta varten.
- (38) Vain kaksi yhdysvaltalaisista tuottajaa vastasi vertailumaan tuottajille osoitettuun kyselylomakkeeseen. Tämän vuoksi komission oli valittava Yhdysvaltojen ja Taiwanin väliltä.
- (39) Yhdysvalloissa on ainakin neljä samankaltaisen tuotteen suurta tuottajaa (näistä kolme on vertikaalisesti integroituneita ja yksi ei), ja kokonaistuotanto ja -kulutus ovat verrattavissa Kiinaan. Taiwanissa on yksi suuri vertikaalisesti integroitunut tuottajaryhmä, joka hallitsee markkinoita huolimatta siitä, että markkinoilla on myös muutama pienempi tuottaja, jotka eivät ole integroituneet. Tuotantoprosessi Yhdysvalloissa on samanlainen kuin Taiwanissa ja samanlainen kuin ainakin joidenkin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien. Yhdysvalloissa ja Taiwanissa käytetyt raaka-aineet ovat pääosin samoja. Yhdysvalloissa on voimassa polkumyyntitullit Japania, Etelä-Koreaa ja Taiwania vastaan ja Taiwanissa Kiinaa ja Etelä-Koreaa vastaan. Samankaltaisen tuotteen tuonti molempiin maihin on kuitenkin merkittävä ja oli noin 17 prosenttia Yhdysvaltojen ja 37 prosenttia Taiwanin kokonaiskulutuksesta tutkimusajanjaksolla. Yhdysvaltoihin suuntautuu paljon vientiä Meksikosta, Kiinasta, Taiwanista, Ranskasta, Suomesta, Japanista ja Saksasta ja Taiwaniin Kiinasta, Etelä-Koreasta, Japanista, Suomesta ja Vietnamista.

⁽¹⁾ COMP/M.6471.

- (40) Nämä tekijät huomioon ottaen Yhdysvaltoja pidetään soveltuvampana vertailumaan kahdesta syystä:
- i) Yhdysvaltojen markkinoilla esiintyy paljon kilpailua, mutta Taiwanin markkinoita ja ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden hintoja hallitsee suureksi osaksi yksi yritysryhmä;
 - ii) Taiwanin kotimarkkinat ovat paljon pienemmät kuin Kiinan ja Yhdysvaltojen.
- (41) Asianomaiset osapuolet vastustivat Yhdysvaltojen käyttämistä vertailumaana pääasiassa väitetyistä erilaisesta tuotantoprosessista ja tuotannossa käytettyjen erityyppisten raaka-aineiden vuoksi. Ne väittivät, että tässä suhteessa Taiwan, joka myös on tämän tutkimuksen kohteena, olisi asianmukaisempi vertailumaa kuin Yhdysvallat.
- (42) Komissio päätteli tässä vaiheessa, että Yhdysvallat on asianmukainen vertailumaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

3.1.1.3 Normaaliarvo (vertailumaa)

- (43) Vertailumaan yhteistyössä toimineilta tuottajilta saatuja tietoja käytettiin perustana normaaliarvon määrittämiseen sellaisille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla.
- (44) Komissio tutki ensin, oliko vertailumaan kahden yhteistyössä toimineen tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyynni on edustavaa, jos kunkin otokseen valitun kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä on vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvan viennin kokonaismäärästä tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella kahden yhteistyössä toimineen tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynni vertailumaan kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.
- (45) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai niihin verrattavissa.
- (46) Seuraavaksi komissio määritteli kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallista kotimarkkinamyynniä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (47) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynni kannattavaa vai ei, jos
- i) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyymintimäärästä; ja
 - ii) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään sen tuotannon yksikkökustannuksia.
- (48) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana. Komissio otti huomioon kaikki kotimarkkinamyynninä ilmoitetut liiketoimet, koska ei ollut syytä epäillä niiden käyttöä kotimarkkinakulutukseen.
- (49) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos:
- i) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyymintimäärästä; tai
 - ii) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.

3.1.2 Vientihinta

- (50) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien myynni unioniin suuntautuvaa vientiä varten tapahtui joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai yhdessä tapauksessa tuojana toimivan etuyhteydessä olevan yrityksen kautta.

- (51) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (52) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tässä tapauksessa hintaan tehtiin oikaisuja voittomarginaalin sekä kaikkien maahantuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten, mukaan lukien myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, huomioon ottamiseksi.

3.1.3 Vertailu

- (53) Komissio vertaili normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (54) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen ja palkkioiden osalta.

3.1.4 Polkumyymtimarginaalit

- (55) Otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio vertasi samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa vertailumaassa (ks. 43–49 kappale) tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (56) Tällä perusteella väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyymtimarginaalit – ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Taulukko 1

Polkumyymtimarginaalit, Kiina

Yritys	Väliaikainen polkumyymtimarginaali (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2

- (57) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyymtimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tämä marginaali määritettiin näin ollen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien painotettujen keskimääräisten polkumyymtimarginaalien perusteella.
- (58) Tällä perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien väliaikainen polkumyymtimarginaali on 30,0 prosenttia.
- (59) Kaikkien muiden asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymtimarginaalin komissio määrittä käyttävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määrittä vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuneen viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisen maan unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä, sellaisena kuin se ilmoitetaan Eurostatin tuontitilastoissa.
- (60) Yhteistyössä toimimisen astetta pidettiin korkeana, ja sen perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyymtimarginaalin sen otokseen valitun yrityksen tasolle, jonka polkumyymtimarginaali oli korkein.

- (61) Väliaikaiset polkumyymintamarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Taulukko 2

Polkumyymintamarginaalit, Kiina

Yritys	Väliaikainen polkumyymintamarginaali (%)
Baosteel Group: Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.; Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9
TISCO Group: Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.; Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	30,0
Kaikki muut yritykset	34,9

3.2 Taiwan

3.2.1 Normaaliarvo

- (62) Komissio tutki ensin, oliko kunkin tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tutkimuksen kohteena olevista vientiä harjoittavista tuottajista komissio tarkasteli otokseen valittuja vientiä harjoittavia tuottajia sekä yhtä vientiä harjoittavaa tuottajaa, jolle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (63) Komissio havaitsi, että tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaan kotimarkkinamyyntiin sisältyi samankaltaisen tuotteen jakelijoille myyty merkittävä määrä, joka jälleenviettiin. Yhteistyössä toimineilta yrityksiltä saatujen tuotantotietojen ja samankaltaisen tuotteen Taiwanin tuonti- ja vientitilastojen perusteella tehdyt laskelmat vahvistivat, että yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamaan kotimarkkinamyyntiin sisältyi noin 50 prosenttia välillistä vientimyyntiä, jota ei ollut tarkoitettu kotimarkkinakulutukseen.
- (64) Lisäksi komissio havaitsi, että Taiwanin kotimarkkinoilla oli käytössä alennusjärjestelmä. Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja selitti, että järjestelmä kehitettiin kannustimeksi paikallisille palvelukeskuksille (jakelijoille), jotka jälleenvievät terästuotteita. Koska kahden suurimman tuottajan kotimarkkinahinnat, mukaan luettuna alennukset, ilmoitetaan kattavasti kuukausittain kaikille jakelijoille, vaikka muut tuottajat eivät myöntäisikään alennuksia asiakkailleen, Taiwanissa käytössä oleva hinnoittelujärjestelmä vaikutti voimakkaasti kotimarkkinoille päätyvien ja jälleenvietävien tuotteiden hinnoista sopimiseen.
- (65) Paikan päällä tehtyjen tarkastusten perusteella kolmea vientiä harjoittavaa tuottajaa pyydettiin tarkastelemaan uudelleen myyntiään, jonka ne olivat ilmoittaneet kotimarkkinamyynniksi Taiwanissa, ja poistamaan myynti, jota ei ollut tarkoitettu kotimarkkinakulutukseen. Ne kuitenkin vain vahvistivat, etteivät ne olleet tietoisia asiakkailleen myymän samankaltaisen tuotteen lopullisesta määränpäästä.
- (66) Voidakseen varmistaa, että normaaliarvo perustui vain kotimarkkinakulutusta varten vahvistettuihin hintoihin (kuten 63 kappaleessa selitettiin), komissio valitsi varovaisen lähestymistavan tehdessään väliaikaista polkumyyntiä koskevia laskelmia ja käytti vain Taiwanissa sijaitseville loppukäyttäjille ilmoitettua myyntiä. Komissio piti loppukäyttäjinä kaikkia toimijoita, jotka jatkojalostivat samankaltaista tuotetta muuksi tuotteeksi, joka ei ollut enää samankaltainen tuote. Myynti jakelijoille tai kauppiaille on jätetty pois kotimarkkinamyynnistä, koska komissio havaitsi tutkimuksen aikana, että yksi Taiwanin suurimmista jakelijoista, joka hankki suuria määriä samankaltaista tuotetta, jonka sen toimittajat olivat ilmoittaneet kotimarkkinamyynniksi, suuntasi suurimman osan tästä ostetusta määrästä vientiin.
- (67) Tällä perusteella kunkin tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.

- (68) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai niihin verrattavissa.
- (69) Sitten komissio tutki, oliko tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien tuotelajien kotimarkkinamyynti verrattuna unioniin vietäväksi myytyihin tuotelajeihin edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin.
- (70) Seuraavaksi komissio määrittä kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (71) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- i) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja
 - ii) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään sen tuotannon yksikkökustannuksia.
- (72) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.
- (73) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos:
- i) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai
 - ii) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.
- (74) Kotimarkkinamyyntiä koskevasta komission analyysistä ilmeni, että joidenkin tuotelajien kotimarkkinamyynnistä osa oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Näin ollen normaaliarvo laskettiin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjaksojen aikana, jos 71 kappaleessa esitetyt edellytykset täyttyivät, tai ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona, jos edellytykset eivät täyttyneet. Koska samankaltaisen tuotteen tiettyjen tuotelajien myyntiä ei ollut lainkaan tai myynti ei ollut riittävää taikka jos myynnin ei havaittu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, komissio muodosti normaaliarvon laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (75) Laskennallinen normaaliarvo määritettiin lisäämällä tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:
- i) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; ja
 - ii) tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjaksojen aikana.
- (76) Tuotantokustannuksia oikaistiin yhden tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Koska merkittävä määrä samankaltaisen tuotteen tuotantoon käytetyistä tuotantopanoksista hankittiin etuyhteydessä olevalta toimittajalta, komissio korvasi näiden tuotantopanosten ostokustannukset tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan tuotantopanosten tuotantokustannuksilla.
- (77) Komissio myös havaitsi saman vientiä harjoittavan tuottajan osalta, että romuarvoa koskeva oikaisu oli laskettu kahteen kertaan, koska lopputuotteiksi muunnettujen tuotantopanosten määrästä on jo vähennetty romuarvo. Sen vuoksi komissio ei hyväksynyt romuarvon vähentämistä lopputuotteen tuotantokustannuksista.

- (78) Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, lisättiin keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla suoritetuista liiketoimista. Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myyty kotimarkkinoilla lainkaan tai joita ei havaittu myydyn tavanomaisessa kaupankäynnissä, lisättiin painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja voitto kaikista tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla suoritetuista liiketoimista.

3.2.2 Vientihinta

- (79) Tutkimuksen kohteena olevat vientiä harjoittavat tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta vientiin joko suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa tai riippumattomien jakelijoiden kautta Taiwanissa. Näin ollen vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

3.2.3 Vertailu

- (80) Komissio vertaili normaaliarvoa ja tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (81) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liittämis-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen ja palkkioiden osalta.
- (82) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät käyttäneet niille ennen tarkastuskäyntejä lähetetyissä polkumyyntilomakkeissa annettuja valuuttakursseja. Sen vuoksi komissio laski liiketoimien arvon uudelleen käyttäen kyselylomakkeessa annettuja kursseja.

3.2.4 Polkumyntimarginaalit

- (83) Komissio vertasi tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien, mukaan luettuna kaksi etuyhteydessä olevaa otokseen valittua yritystä ja yksi, jolle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu, samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (84) Tällä perusteella väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Taulukko 3

Polkumyntimarginaalit, Taiwan

Yritys	Väliaikainen polkumyntimarginaali (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd (yksilöllinen tarkastelu)	12,0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd ja Yieh United Steel Corporation	10,9

- (85) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyntimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tämä marginaali määritettiin näin ollen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaalien perusteella.
- (86) Tällä perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien väliaikainen polkumyntimarginaali on 10,9 prosenttia.

- (87) Kaikkien muiden asianomaisen maan yritysten polkumyymtimarginaalin komissio määrittä käyttävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määrittä yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden yritysten unioniin suuntautuneen viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisen maan unioniin suuntautuneen viennin kokonaismäärästä, sellaisena kuin se ilmoitetaan Eurostatin tuontitilastoissa.
- (88) Yhteistyössä toimimisen astetta tässä tapauksessa pidettiin korkeana, ja sen perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyymtimarginaalin sen yrityksen tasolle, jonka polkumyymtimarginaali oli korkein.
- (89) Väliaikaiset polkumyymtimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Taulukko 4

Polkumyymtimarginaalit, Taiwan

Yritys	Väliaikainen polkumyymtimarginaali (%)
Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	12,0
Tang Eng Iron Works Co., Ltd ja Yieh United Steel Corporation	10,9
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	10,9
Kaikki muut yritykset	12,0

4. VAHINKO**4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

- (90) Tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti yhdeksän tiedossa olevaa tuottajaa unionissa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.
- (91) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin yli 3 miljoonaa tonnia. Komissio vahvisti luvun unionin tuotannonalaa koskevien kaikkien käyttävissä olevien tietojen perusteella, kuten otokseen valituilta tuottajilta kerätyt tiedot ja valituksen tekijän toimittamat luvut muiden unionin tuottajien osalta. Unionin suurin tuottaja ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa muttei myöskään vastustanut valitusta. Yhteistyössä tutkimuksessa toimi kuusi unionin tuottajaa, joiden osuus myynnistä ja tuotannosta unionissa on noin 55 prosenttia. Kuten 8 kappaleessa todettiin, otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli noin 50 prosenttia.
- (92) Asianomaiset osapuolet väittivät, että yksi otokseen valittu unionin tuottaja pitäisi jättää pois unionin tuotannonalan määritelmästä, koska se toi tarkasteltavana olevaa tuotetta merkittäviä määriä. Kyseisen unionin tuottajan tuonti asianomaisista maista oli kuitenkin vain alle 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista ja alla 2 prosenttia sen myyntimäärästä unionissa. Tällä perusteella katsotaan tässä vaiheessa, että kyseinen unionin tuottaja muodostaa osan unionin tuotannonalaa.
- (93) Asianomaiset osapuolet väittivät, että otos ei ole edustava, koska suurin unionin tuottaja ei sisälly siihen. Kuten jo todettiin, otokseen valittujen neljän unionin tuottajan osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta on noin 50 prosenttia. Sen vuoksi komissio päätteli, että otos on edustava. Kyseinen suurin tuottaja ei myöskään ilmoittautunut missään vaiheessa.

4.2 Unionin kulutus

- (94) Komissio vahvisti unionin kulutuksen otokseen valituilta tuottajilta kerätyn unionin tuotannonalan oman tuotannon myyntimäärän, valituksessa toimitettujen muita unionin tuottajia koskevien tietojen sekä unionin markkinoille tulevaa tuontimäärää koskevien Eurostatin tilastotietojen perusteella.

- (95) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 5

Kulutus unionissa (tonnia)

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus	3 161 737	3 250 977	3 256 438	3 300 127
<i>Indeksi</i>	100	103	103	104

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat, valituksen tekijä, Eurostat.

- (96) Unionin kulutus kasvoi 4 prosentilla koko tarkastelujakson aikana.

4.3 Tuonti asianomaisista maista

4.3.1 Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

- (97) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisiko asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia arvioitava kumulatiivisesti.
- (98) Kiinasta ja Taiwanista tulevan tuonnin polkumyynnimarginaalin vahvistettiin ylittävän perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan alakohdassa säädetyn vähimmäistason. Kummastakin asianomaisesta maasta peräisin olevan tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Tutkimusajanjaksolla Taiwanin markkinaosuus oli 5,1 prosenttia ja Kiinan 4,3 prosenttia.
- (99) Kiinasta ja Taiwanista polkumyynnillä tulevan tuonnin ja samankaltaisen tuotteen kilpailuedellytykset olivat samanlaiset. Tuodut tuotteet kilpailivat keskenään ja unionissa tuotetun samankaltaisen tuotteen kanssa, koska kaikki tuotteet täyttivät samat maailmanlaajuiset standardit ja ovat näin ollen keskenään vaihdettavissa. Niitä myydään myös samojen myyntikanavien kautta ja samanlaisille asiakasryhmille.
- (100) Taiwanin teräs- ja rautateollisuuden järjestö (Taiwan Steel & Iron Industries Association), jäljempänä 'TSIIA', väitti, että komission ei pitäisi arvioida kumulatiivisesti Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevan polkumyynnituonnin vaikutuksia. Se väitti, että vaikka ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita voidaan pitää samankaltaisina perusasetuksen mukaisesti, unionin markkinoille suuntautuvalla Taiwanin myynnillä ei ole samoja kilpailuedellytyksiä kuin Kiinasta tulevalla tuonnilla. Niiden tuonti eroaa pääasiassa teräslajin ja laadun osalta niin, että taiwanilaiset tuotteet ovat korkeampilaatuisia.
- (101) Eri teräslajeja koskeva väite liittyy vain erikoistuotteisiin, joiden osuus on alle 1 prosentti tuonnista. Lisäksi kaikki tuotteet (EU:n, kiinalaiset ja taiwanilaiset) täyttävät samat maailmanlaajuiset standardit, eikä unionissa tuotetun samankaltaisen tuotteen ja tuontituotteiden fyysisten ominaisuuksien välisiä eroja koskevia väitteitä esitetty, minkä vuoksi väitteen tueksi ei ole näyttöä. Näistä syistä väite oli hylättävä.
- (102) Sen vuoksi kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa esitetyt perusteet täyttyivät ja Kiinasta ja Taiwanista tulevaa tuontia tarkasteltiin kumulatiivisesti vahingon määrittämistä varten.

4.3.2 Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (103) Komissio määrittä tuonnin määrän Eurostatin tilastoista saatujen tuontimäärää koskevien tietojen perusteella. Tuonnin markkinaosuus määritettiin samalla tavalla.
- (104) Tuonti asianomaisista maista unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 6

Tuontimäärä ja markkinaosuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Kiinasta tulevan tuonnin määrä (tonnia)	56 477	95 876	87 759	143 420
<i>Indeksi</i>	100	170	155	254
Markkinaosuus (%)	1,8	2,9	2,7	4,3
<i>Indeksi</i>	100	165	151	243
Taiwanista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	127 664	173 968	132 392	169 097
<i>Indeksi</i>	100	136	104	132
Markkinaosuus (%)	4,0	5,4	4,1	5,1
<i>Indeksi</i>	100	133	101	127
Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	184 140	269 845	220 151	312 517
<i>Indeksi</i>	100	147	120	170
Markkinaosuus (%)	5,8	8,3	6,8	9,5
<i>Indeksi</i>	100	143	116	163

Lähde: Eurostat.

- (105) Asianomaisista maista tuleva kumulatiivinen tuonti lisääntyi vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä 70 prosenttia eli 184 140 tonnista 312 517 tonniin. Tuonti kasvoi jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan lukuun ottamatta vuotta 2012, jolloin tuontimäärä oli suurempi kuin vuonna 2010 mutta alle vuoden 2011 tason.
- (106) Kumulatiivinen markkinaosuus kasvoi 63 prosenttia (5,8 %:sta 9,5 %:iin) tarkastelujaksolla. Tuontimäärän tavoin myös markkinaosuus kasvoi jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan vuotta 2012 lukuun ottamatta.

4.3.3 Asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus

- (107) Komissio määrittä tuonnin hinnan Eurostatin tilastoista saatujen tuonnin arvoa ja tuontimäärää koskevien tietojen perusteella. Tuonnin hintojen alittavuus määritettiin niiden kyselyvastausten perusteella, jotka saatiin otokseen valituilta unionin tuottajilta, otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja siltä vientiä harjoittavalta tuottajalta, jolle myönnettiin yksilöllinen tarkastelu (ks. 17 kappale).

- (108) Asianomaisista maista unioniin tulevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 7

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Kiina (euroa/tonni)	2 175	2 280	2 253	2 008
<i>Indeksi</i>	100	105	104	92
Taiwan (euroa/tonni)	2 268	2 414	2 143	1 897
<i>Indeksi</i>	100	106	94	84
Asianomaiset maat (euroa/tonni)	2 239	2 366	2 187	1 948
<i>Indeksi</i>	100	106	98	87

Lähde: Eurostat.

- (109) Kiinasta ja Taiwanista tulevan tuonnin hinnat kohosivat aluksi 6 prosenttiyksikköä vuosien 2010 ja 2011 välillä. Sen jälkeen ne ovat laskeneet 19 prosenttiyksikköä niin, että kokonaislasku on 13 prosenttia. Sekä Kiinan että Taiwanin tuontihintojen suuntaus oli samanlainen vuotta 2012 lukuun ottamatta, jolloin Kiinan hinnat olivat edelleen suhteellisen korkealla tasolla mutta Taiwanin hinnat olivat jo alemmat. Molempien maiden hinnat laskivat edelleen vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välillä.
- (110) Komissio määrittäi hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia:
- otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja
 - vastaavat tutkimuksen kohteena olevien kiinalaisten ja taiwanilaisten tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.
- (111) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa, vertailtiin tuotelajeittain sen jälkeen, kun niistä oli vähennetty alennukset, palkkiot ja toimituskustannukset. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti asianomaisista maista unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 9,6–11,3 prosenttia.
- (112) Tutkimuksessa tuli esiin, että vientiä harjoittavat tuottajat myivät lähes yksinomaisesti riippumattomille jakelijoille tai teräspalvelukeskuksille, kun taas unionin tuotannonalan myynti suuntautui jakelijoille, teräspalvelukeskuksille ja loppukäyttäjille. Tutkimuksessa ei kuitenkaan osoitettu, että tämä kaupan portaan ero olisi vaikuttanut hintoihin. Riippumattomat jakelijat ja teräspalvelukeskukset päinvastoin väittivät, että ne eivät saaneet unionin tuottajilta suotuisampia myyntiehtoja kuin käyttäjät.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.4.1 Yleiset huomautukset

- (113) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

- (114) Kuten 8 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää. Otokseen valittiin neljä tuottajaa.
- (115) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit otokseen valituilta tuottajilta kerättyjen ja valitukseen sisältyvien tietojen perusteella muiden unionin tuottajien osalta. Tiedot liittyvät kaikkiin unionin tuottajiin. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit otokseen valituilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskivat otokseen valittuja unionin tuottajia. Molempien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.
- (116) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus ja polkumyymtimarginaalin suuruus.
- (117) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat seuraavat: keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.
- (118) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahingon arvioinnissa olisi käytettävä johdonmukaisesti otokseen valittujen unionin tuottajien tietoja sen sijaan, että tehdään jako makro- ja mikrotaloudellisiin indikaattoreihin. Ne väittivät, että valituksen tekijä voi manipuloida makro- ja mikrotaloudellisten indikaattoreiden erillistä analyysiä ohjaamalla tietojen keruuta makrotalouden tasolla, koska päätös siitä, onko tietty indikaattori makro- vai mikrotaloudellinen, perustui tietojen saatavuuteen.
- (119) Komissio vahvisti ja analysoi makrotalouden indikaattorit unionin tasolla eikä pelkästään otokseen valittujen unionin tuottajien tasolla. Makrotalouden indikaattoreiden osalta katsotaan, että koko unionin tuotannonalaa koskevat kattavat tiedot, jotka sisältävät myös otokseen valittujen yritysten tiedot, tuovat paremmin esiin tarkastelujakson aikaisen tilanteen kuin tiedot, jotka koskevat vain osaa tuotannonalasta.
- (120) Valituksen tekijän makrotalouden indikaattoreiden arviointia varten toimittamia tietoja pidettiin tarkkoina ja luotettavina. Tietojen pätevyys tarkistettiin vertaamalla niitä otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamiin tietoihin. Vahinkoanalyysi, jossa käytettäisiin johdonmukaisesti vain otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamia tietoja, antaisi makrotalouden indikaattoreiden osalta negatiivisemmän kuvan. Ei ollut mitään perusteita katsoa, että valituksen tekijä olisi tahallisesti ollut toimittamatta tietoja vahinkoanalyysin tulosten manipulointiseksi. Sen vuoksi ei ole mitään syytä olla ottamatta huomioon valituksen tekijän toimittamia tietoja makrotalouden indikaattoreista. Väitettä siitä, että kaikkien vahinkoindikaattoreiden analyysi olisi tehtävä vain otokseen valittujen unionin tuottajien toimittamien tietojen perusteella, ei näin ollen voida hyväksyä.

4.4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (121) Unionin tuotanto, tuotantokapasiteetti (kylmävalssauksen tasolla) ja kapasiteetin käyttöaste yhteensä kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	3 195 908	3 159 359	3 222 857	3 036 688
<i>Indeksi</i>	100	99	101	95
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	4 174 027	4 261 161	4 284 261	4 330 161
<i>Indeksi</i>	100	102	103	104

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Kapasiteetin käyttöaste (%)	77	74	75	70
<i>Indeksi</i>	100	97	98	92

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat, valituksen tekijä.

- (122) Tuotantomäärä pysyi vakaana vuosien 2010 ja 2012 välillä. Vuoden 2012 ja tutkimusajanjakson välillä tuotantomäärä pieneni merkittävästi (6 prosenttiyksikköä) niin, että laskua oli kokonaisuudessaan 5 prosenttia vakaasta kysynnästä huolimatta.
- (123) Samaan aikaan tuotantokapasiteetti kohosi hieman eli 4 prosenttia tarkastelujaksolla. Tuotantokapasiteetin vähäisen lisäyksen voidaan katsoa olevan unionin tuotannonalan toteuttamista tehokkuusohjelmista johtuvan koneiden paremman hyödyntämisen ansiota.
- (124) Tämän tuloksena kapasiteetin käyttöaste laski 8 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tiedetään, että 100 prosentin kapasiteetin käyttöastetta ei voida saavuttaa eikä se ole kestävä teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden teollisuudessa pitkällä aikavälillä. Unionin tuotannonalan tarkastelujaksolla saavuttama kapasiteetin käyttöaste on kuitenkin huomattavasti alle yli 90 prosenttia ylittävän käyttöasteen, jota pidetään saavutettavissa olevana kestävässä pitkän aikavälin tuotannossa. Koska tuotantokapasiteetin ja kestävänsä pitkän aikavälin tuotannon tason välinen ero on vähäinen, sillä ei voinut olla vaikutusta unionin tuotannonalan osoittamaan laskevaan suuntaukseen.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (125) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä unionin markkinoilla (tonnia)	2 641 033	2 637 819	2 732 237	2 631 508
<i>Indeksi</i>	100	100	103	100
Markkinaosuus (%)	84	81	84	80
<i>Indeksi</i>	100	97	100	95

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat, valituksen tekijä.

- (126) Unionin tuotannonalan myyntimäärä oli vakaa tarkastelujaksolla ja myyntimäärät olivat hieman suuremmat vuonna 2012.
- (127) Koska unionin kulutus on kasvanut koko tarkastelujakson ajan (ks. 96 kappale), melko vakaa myyntimäärä johti siihen, että unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui 5 prosenttia tarkastelujaksolla. Myyntimäärän tavoin vuosi 2012 oli positiivinen.

4.4.2.3 Kasvu

- (128) Kuten edellä on kuvattu, unionin tuotannonalan myyntimäärä kasvavilla markkinoilla oli melko vakaa koko tarkastelujakson ajan. Samaan aikaan tuonti asianomaisista maista lisääntyi merkittävästi. Tämän seurauksena markkinoiden noin 140 000 tonnin kasvu tarkastelujaksolla hyödytti lähes yksinomaisesti asianomaisista maista tulevaa tuontia, jonka määrä kasvoi noin 128 000 tonnia samalla kaudella. Tämän vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt hyötymään markkinoiden kasvusta lainkaan.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

(129) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Työllisyys ja tuottavuus

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	13 223	12 978	12 471	11 820
<i>Indeksi</i>	100	98	94	89
Tuottavuus (tonnia/ työntekijä)	242	235	258	257
<i>Indeksi</i>	100	97	107	106

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat, valituksen tekijä.

(130) Unionin tuotannonalan työntekijöiden määrä väheni 2 prosenttiyksikköä vuonna 2011, 4 prosenttiyksikköä lisää vuonna 2012 ja vielä 5 prosenttiyksikköä tutkimusajanjaksolla, mikä osoittaa selvästi laskevaa suuntausta. Työntekijöiden lukumäärän järjeistämisen taustalla on unionin tuottajien erilaisten tehokkuussuunnitelmien toteuttaminen ja tuotantomäärän väheneminen.

(131) Teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden teollisuutta pidetään yleisesti pääomavaltaisena tuotannonalana. Unionin tuotannonalan tarjoamien työpaikkojen määrä on kuitenkin merkittävä. Työvoimakustannukset ovat toiseksi suurin kustannustekijä raaka-aineiden jälkeen, ja niiden osuus on keskimäärin 10–15 prosenttia kokonaiskustannuksista. Sen vuoksi työllisyys on merkittävä vahinkoindikaattori tällä tuotannonalalla.

(132) Unionin tuotannonalan tuottavuus laski vuonna 2011 hieman eli 3 prosenttiyksikköä, kohosi sitten 10 prosenttiyksikköä vuonna 2012 mutta laski jälleen 1 prosenttiyksikön tutkimusajanjaksolla. Se kohosi kaiken kaikkiaan 6 prosenttiyksikköä 242 tonnista työntekijää kohti 257 tonniin työntekijää kohti tarkastelujaksolla siitä huolimatta, että työntekijöitä oli vähemmän; tämä osoittaa tehokkuuden paranemista.

4.4.2.5 Polkumyöntimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

(133) Kaikki polkumyöntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa korkeammat. Tosiasiallisten polkumyöntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

(134) Kyseessä on toinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva polkumyöntitutkimus. Kiinasta, Etelä-Koreasta ja Taiwanista peräisin olevan saman tuotteen tuontiin kohdistui tutkimus vuosina 2008–2009 ⁽¹⁾. Vaikka tutkimuksen perusteella ei otettukaan käyttöön polkumyöntitoimenpiteitä, siinä vahvistettiin alustavasti polkumyönnin esiintyminen jo tuolloin ⁽²⁾.

4.4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

(135) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

⁽¹⁾ Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan polkumyönnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 29, 1.2.2008, s. 13).

⁽²⁾ Komission päätös 2009/327/EY, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2009, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan polkumyönnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL L 98, 17.4.2009, s. 39).

Taulukko 11

Myyntihinnat unionissa

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	2 428	2 572	2 358	2 159
<i>Indeksi</i>	100	106	97	89
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	2 247	2 345	2 149	1 939
<i>Indeksi</i>	100	104	96	86

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (136) Otokseen valittujen unionin tuottajien myyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille laskivat 11 prosenttia tarkastelujaksolla. Hinnat nousivat 6 prosenttia vuonna 2011, jonka jälkeen ne laskivat 17 prosenttiyksikköä tarkastelujakson loppuun asti.
- (137) Teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kokonaistuotannon (mukaan luettuna mahdollisesti viedyt tuotteet) yksikkökustannukset noudattelivat myyntihintojen suuntausta ja laskivat 14 prosenttia tarkastelujakson aikana. Myyntihinnat ja tuotannon yksikkökustannukset eivät kuitenkaan ole suoraan verrattavissa, koska tuotannon ja myynnin välillä on tietty ajallinen ero. Koska unionin tuotannonalan varastojen keskimääräinen taso oli noin 15 prosenttia liikevaihdosta, tuotannon ja myynnin välillä oli keskimäärin lähes 2 kuukauden ajallinen ero.
- (138) Yleisesti ottaen sekä tuotantokustannuksiin että myyntihintoihin vaikuttaa raaka-aineiden, etenkin kromin ja nikkelin, kustannusten kehitys. Unionin tuotannonalan veloittamat hinnat seuraavat nk. seostelisämekanismia. Sen mukaisesti hinnat koostuvat kiinteästä perushinnasta sekä seostelisästä, joka vaihtelee teräslajin kemiallisen koostumuksen ja Lontoon metallipörssin seostenoteerausten perusteella. Näin ollen hinnat liittyvät teräslajiin ja vastaaviin raaka-ainekustannuksiin.
- (139) Asianomaiset osapuolet ehdottivat, että unionin tuotannonalan myyntihintojen suuntausta olisi analysoitava niin, ettei oteta huomioon seostelisää. Koska unionin tuotannonala ei vaikuta nikkelin hintaan, asianomaiset osapuolet väittivät, että komission olisi tarkasteltava vain perushintaa.
- (140) Kokonaishinta muodostuu perushinnasta ja seostelisästä, ja asiakkaat ovat yleensä tietoisia tästä kahtiajaosta. Tutkimuksessa kuitenkin kävi ilmi, että tutkimusajanjaksolla näitä kahta hintatekijää ei yleensä ilmoitettu erillisinä laskussa. Tällaisissa tapauksissa myöskään laskua edeltävissä kaupallisissa asiakirjoissa, kuten tilauksessa tai tilausvahvistuksessa, ei ilmoiteta näitä kahta tekijää erikseen.
- (141) Sen vuoksi perushinnan kehitystä analysoitiin asianomaisten osapuolten toimittamien ja julkisesti saatavilla olevien tietojen perusteella. Nämä tiedot osoittavat teräslajiin 304 ⁽¹⁾ kuuluvista tuotteista Saksassa ⁽²⁾ veloitetun kokonaishinnan tarkan erittelyn perushintaan ja seostelisään. Seostelisä vaihteli raaka-ainekustannusten kehityksen mukaisesti, mutta perushinta laski jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan noin 20 prosenttia vuoden 2010 tasolta 1 200 eurosta/tonni noin 1 000 euroon/tonni tutkimusajanjaksolla. Hinnanlaskun taso ei välttämättä pidä paikkaansa kaikkien tuotteiden ja kaikkien unionin tuottajien osalta, mutta sen suuruus tukee päätelmää siitä, että seostelisän tason lisäksi myös perushinnan taso noudatteli alenevaa suuntausta.

⁽¹⁾ Yleisimmät tuotteet kuuluvat toisiinsa läheisesti liittyviin teräslajeihin 304 ja 304L, ja niiden osuus on yli 50 prosenttia unionin tuotannonalan myynnistä.

⁽²⁾ Outokummun vuosikertomus 2013, s. 11 (kaavio).

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

- (142) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät seuraavasti tarkastelujaksolla:

Taulukko 12

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	57 071	58 068	59 684	61 826
<i>Indeksi</i>	100	102	105	108

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (143) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti kohosivat tarkastelujaksolla ja kaikkiaan 8 prosenttia vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

4.4.3.3 Varastot

- (144) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 13

Varastot

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	242 166	238 818	208 021	225 418
<i>Indeksi</i>	100	99	86	93
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	15	16	14	15
<i>Indeksi</i>	100	103	90	99

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (145) Varastot pysyivät melko vakaina vuosien 2010 ja 2011 välillä, pienenevät sitten 13 prosenttiyksikköä vuonna 2012 ja kasvoivat hieman eli 7 prosenttiyksikköä tutkimusajanjaksoilla. Kaiken kaikkiaan varastot pienenevät 7 prosenttia tarkastelujakson aikana. Koska suurin osa tuotannosta tapahtuu tilauksen perusteella, varastot eivät ole merkityksellinen indikaattori tällä alalla.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (146) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 14

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	- 0,6	- 1,3	- 2,1	- 1,6

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
<i>Indeksi</i>	- 100	- 214	- 330	- 253
Kassavirta (miljoonaa euroa)	- 199	107	- 10	- 39
<i>Indeksi</i>	- 100	54	- 5	- 20
Investoinnit (miljoonaa euroa)	1 504	1 375	1 279	1 244
<i>Indeksi</i>	100	91	85	83
Investointien tuotto (%)	- 1,2	- 2,9	- 4,3	- 3,1
<i>Indeksi</i>	- 100	- 246	- 370	- 269

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (147) Komissio määrittäi otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Otokseen valittujen tuottajien kannattavuus oli negatiivinen koko tarkastelujakson ajan: se laski 1,5 prosenttiyksikköä vuosien 2010 ja 2012 välillä ja elpyi tutkimusajanjaksolla hieman, 0,5 prosenttiyksikköä niin, että se oli -1,6 prosenttia. Negatiivinen kannattavuus johtui pääasiassa perushinnan jatkuvasta laskusta eikä raaka-aineiden, kuten nikkelin, hinnan vaihteluista, kuten 141 kappaleessa selitettiin.
- (148) Nettokassavirralla tarkoitetaan unionin tuottajien kykyä rahoittaa itse toimintaansa. Kassavirta oli negatiivinen tarkastelluista neljästä vuodesta kolmen aikana; se koheni vuonna 2011 mutta alkoi sitten supistua jälleen. Tilapäinen parannus vuonna 2011 johtui suureksi osaksi puolivalmiiden tuotteiden varastojen merkittävästä vähenemisestä.
- (149) Investointien suuntaus oli laskeva: vuonna 2011 ne olivat vähentyneet 9 prosenttia, vuonna 2012 lisää 6 prosenttia ja vielä 2 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan ne vähenivät tarkastelujakson aikana 17 prosenttiyksikköä.
- (150) Investointien tuotolla tarkoitetaan voittoa ilmaistuina prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Se oli negatiivinen kaikkien neljän tarkastellun vuoden aikana. Vuonna 2011 investointien tuotto oli laskenut 146 prosenttia ja vuonna 2012 vielä 124 prosenttia niin, että tutkimusajanjaksolla se oli -3,1 prosenttia.
- (151) Tämä vaikutti negatiivisesti kaikkien neljän otokseen valitun tuottajan kykyyn hankkia pääomaa, koska negatiivisten kannattavuuslukujensa vuoksi ne eivät saaneet rahoitusta pankeista. Tuottajien oli käytettävä muiden ryhmään kuuluvien yritysten antamaa rahoitusta.

4.4.4 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (152) Useimmat unionin tuotannonalan vahinkoindikaattorit osoittivat negatiivista kehityssuuntaa tarkastelujaksolla. Tuotantomäärä väheni 5 prosenttia ja johti kapasiteetin käyttöasteen pienenemiseen 8 prosentilla. Vakaa myyntimäärä kasvavilla markkinoilla supisti markkinaosuutta 5 prosentilla. Työllisyys väheni 11 prosenttia ja työvoimakustannukset nousivat 8 prosenttia. Investoinnit vähenivät 17 prosenttia, investointien tuotto pysyi negatiivisena koko tarkastelujakson, ja suuntaus oli heikkenevä.
- (153) Ainoat vahinkotekijät, jotka osoittivat selvästi hieman positiivista suuntausta, olivat tuotantokapasiteetti ja tuottavuus. Tämä tuotantokapasiteetin kasvu on joka tapauksessa linjassa tarkastelujakson aikana tapahtuneen kulutuksen kasvun kanssa. Tuottavuuden kasvu oli seurausta työntekijöiden määrän vähentämisestä.
- (154) Jotkin vahinkotekijät, esimerkiksi markkinaosuus, myyntihinta ja tuotantokustannukset, kehittyvät tilapäisesti positiivisemmin vuonna 2011 tai 2012 verrattuna edeltävään vuoteen, minkä jälkeen ne laskivat jälleen. Kannattavuus oli negatiivinen kaikkina neljänä vuotena ja kassavirta kolmena vuotena neljästä.

- (155) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

- (156) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Nämä tekijät ovat seuraavat: tuonti kolmansista maista, unionin tuotannonalan vientitulo, energian kustannukset, ylikapasiteetti ja kilpailu unionin sisällä.

5.1 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

- (157) Unionin kulutus kasvoi 4 prosenttia tarkastelujaksolla, mutta samaan aikaan asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi 70 prosenttia ja unionin tuotannonalan markkinaosuuden suuntaus oli laskeva. Tuonnin markkinaosuuden kasvun ja unionin tuotannonalan markkinaosuuden laskun havaittiin vastaavan toisiaan. Tuonnin markkinaosuuden kasvu hidastui vuonna 2012 ja kiihtyi taas tutkimusajanjaksolla, ja samalla unionin tuotannonalan markkinaosuuden supistuminen hidastui vuonna 2012 ja markkinaosuus putosi taas tutkimusajanjaksolla. Sen vuoksi on selvää, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden menetys korreloi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvun kanssa.
- (158) Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hinnat laskivat 13 prosenttia tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalan hinnat pienenevät samalla ajanjaksolla 11 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 9,6–11,3 prosenttia eli ne aiheuttivat hintapainetta unionin tuotannonalalle. Asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan kasvaneen tuonnin hinnoittelu ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta säilyttää markkinaosuuttaan tai saada toimintaansa kannattavaksi.
- (159) Asianomaiset osapuolet väittivät, että asianomaisista maista tuodut tuotteet eivät kilpaile unionin tuotannonalan myymien tuotteiden kanssa. Asianomaisista maista tuodaan väitteen mukaan pääosin alle 2 mm:n paksuisia ohuttuotteita, kun taas unionin tuotannonala toimittaa pääasiassa paksumpia tuotteita. Väite ei kuitenkaan saanut tukea tutkimuksessa vahvistetuista tosiseikoista. Vientiä harjoittavat tuottajat ja unionin tuotannonala myyvät sekä yli 2 mm:n paksuisia tuotteita että ohuempia tuotteita. Lisäksi paksujen ja ohuiden tuotteiden osuus on samanlainen eli noin 30–35 prosenttia sekä unionin tuotannonalan että asianomaisten maiden otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta.
- (160) Asianomaiset osapuolet väittivät, että Kiinasta tulevan tuonnin taso ja hinnat eivät korreloineet unionin tuotannonalan kannattavuuden kanssa. Ne viittasivat erityisesti Kiinasta tulevan tuonnin vähenemiseen ja vakaisiin hintoihin vuosina 2011–2012, ja väitteen mukaan tuonti ei ole voinut aiheuttaa keskimääräisten hintojen laskua unionin markkinoilla. Samaa aikaan unionin tuotannonalan tappiot kasvoivat ja myyntimäärä oli kohtalaisen vakaa.
- (161) Analyysissä kuitenkin tarkastellaan selektiivisesti vain kahta erillistä vuotta eikä koko tarkastelujaksoa. Kun analyysi kohdistetaan koko tarkastelujaksoon, on selvää, että polkumyynnituonnin voimakkaan lisääntymisen vuoksi unionin tuotannonalan kannattavuus heikkeni ja markkinaosuus pieneni ja sen tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, työllisyys, investoinnit ja investointien tuotto heikkenivät. Vuosi 2012 ei täysin noudatellut samaa kaavaa mutta suuntaus pysyi kuitenkin negatiivisena. Vahinkoindikaattoreita arvioidaan neljän vuoden ajalta juuri siksi, että vältettäisiin päätelmien tekeminen mahdollisten erillisten kehitys-suuntausten perusteella. Molemmista asianomaisista maista tulevan polkumyynnituonnin vaikutuksia arvioitiin joka tapauksessa kumulatiivisesti 97–102 kappaleessa selitetyistä syistä. Sen vuoksi ei ollut perusteltua arvioida pelkästään Kiinasta tulevan polkumyynnituonnin vaikutuksia itsenäisesti.
- (162) Asianomaiset osapuolet väittivät, että markkinaosuus, jonka unionin tuotannonala menetti Taiwanista tulevalle tuonnille, oli merkityksetön. Valituksessa toimitettujen tietojen perusteella Taiwanista tulevan tuonnin markkinaosuus oli 4,98 prosenttia tutkimusajanjaksolla, ja se kasvoi 1,09 prosenttia vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä. Asianomaiset osapuolet väittivät, että sen vuoksi oli mahdotonta, että taiwanilainen vienti olisi aiheuttanut vahingon, joka valituksen tekijöille väitettiin aiheutuneen.

- (163) Tutkimuksen havaintojen mukaan Taiwanista tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla ja oli 5,1 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Tutkimuksessa vahvistettiin myös selvästi, että tämä polkumyynnillä tuleva tuonti alitti merkittävästi unionin tuotannonalan myyntihinnat. Sen vuoksi asianomaisen osapuolen väitteen vastaisesti Taiwanista polkumyynnillä tuleva tuonti aiheutti hintapainetta ja yhdessä Kiinasta polkumyynnillä tulevan tuonnin kanssa aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle edellä kuvatulla tavalla. On muistettava, että molemmista asianomaisista maista tulevan tuonnin vaikutuksia arvioitiin kumulatiivisesti 97–102 kappaleessa selitetyistä syistä. Sen vuoksi pelkästään Taiwanista polkumyynnillä tulevan tuonnin vaikutuksia ei arvioitu itsenäisesti.
- (164) Asianomaiset osapuolet väittivät, että Taiwanista tulevan tuonnin määrä ilmoitettiin liian suureksi, koska siihen väitteen mukaan sisältyi merkittäviä määriä Kiinasta tai Koreasta tulevia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita, jotka oli virheellisesti ilmoitettu Taiwanista peräisin oleviksi. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty mitään näyttöä.
- (165) Yhteistyössä toimineiden taiwanilaisten yritysten (tuottajat ja muut yhteistyössä toimineet osapuolet) ilmoittaman viennin osuus Taiwanin koko tuonnista oli kuitenkin valtaosa. Sen vuoksi väitetysti virheellisesti ilmoitetuilla ei-taiwanilaisilla tuotteilla voisi olla vain hyvin vähäinen vaikutus, jos sitäkään.
- (166) Asianomaiset osapuolet väittivät, että kiinalaisten ja taiwanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien hinnat seurailivat nikkelin hintoja samalla tavoin kuin unionin tuotannonalan hinnat. Vaikka saattaakin olla niin, että vientiä harjoittavien tuottajien hintakehitys noudatteli ajan mittaan raaka-aineiden hintojen kehitystä, tässä ei oteta huomioon absoluuttista hintatasoa. Tutkimuksessa havaittiin tältä osin, että sekä Kiinan että Taiwanin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 9,6–11,3 prosenttia. Jos väite, jonka mukaan Kiinan, Taiwanin ja unionin tuotannonalan hinnat kehittyivät samalla tavalla koko tarkastelujakson ajan, olisi pätevä, se vain johtaisi päätelmään, jonka mukaan Kiinan ja Taiwanin vienti alitti unionin tuotannonalan hinnat samanlaisella marginaalilla koko tarkastelujakson ajan.
- (167) Asianomaiset osapuolet väittivät, että väitetysti kasvaneiden investointien perusteella ei vaikuta siltä, että unionin tuotannonalalle olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa. Tätä väitettä ei kuitenkaan vahvistettu tutkimuksessa. Investoinnit pienivät jatkuvasti koko tarkastelujakson ajan 17 prosenttia (ks. 149 kappale).
- (168) Komissio päätteli tässä vaiheessa, että asianomaisista maista alhaisin polkumyyntihinnoin tulevan tuonnin lisääntyminen aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.2 Muiden tekijöiden vaikutukset

5.2.1 Kolmansista maista tuleva tuonti

- (169) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 15

Tuonti kolmansista maista

Maa		2010	2011	2012	Tutkimusajan-jakso
Intia	Määrä (tonnia)	17 568	29 437	33 763	61 855
	Indeksi	100	168	192	352
	Markkinaosuus (%)	0,6	0,9	1,0	1,9
	Keskimääräinen hinta	1 912	2 421	2 218	2 098
	Indeksi	100	127	116	110

Maa		2010	2011	2012	Tutkimusajan-jakso
Etelä-Korea	Määrä (tonnia)	72 256	70 297	62 047	92 189
	<i>Indeksi</i>	100	97	86	128
	Markkinaosuus (%)	2,3	2,2	1,9	2,8
	Keskimääräinen hinta	1 932	2 112	1 891	1 839
	<i>Indeksi</i>	100	109	98	95
Etelä-Afrikka	Määrä (tonnia)	66 142	51 788	50 718	51 907
	<i>Indeksi</i>	100	78	77	78
	Markkinaosuus (%)	2,1	1,6	1,6	1,6
	Keskimääräinen hinta	2 302	2 355	2 102	1 943
	<i>Indeksi</i>	100	102	91	84
Yhdysvallat	Määrä (tonnia)	94 923	82 387	82 624	90 947
	<i>Indeksi</i>	100	87	87	96
	Markkinaosuus (%)	3,0	2,5	2,5	2,8
	Keskimääräinen hinta	2 695	2 943	2 646	2 304
	<i>Indeksi</i>	100	109	98	85
Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	85 674	109 406	74 897	59 204
	<i>Indeksi</i>	100	128	87	69
	Markkinaosuus (%)	2,7	3,4	2,3	1,8
	Keskimääräinen hinta	2 450	2 659	2 715	2 669
	<i>Indeksi</i>	100	109	111	109
Kaikki kolmannet maat yhteensä asianomaisia maita lukuun ottamatta	Määrä (tonnia)	336 564	343 313	304 049	356 102
	<i>Indeksi</i>	100	102	90	106
	Markkinaosuus (%)	10,6	10,6	9,3	10,8
	Keskimääräinen hinta	2 351	2 549	2 371	2 156
	<i>Indeksi</i>	100	108	101	92

Lähde: Eurostat

- (170) Kolmannet maat, joista tulevan tuonnin määrä oli suurin, olivat Intia, Etelä-Korea, Etelä-Afrikka ja Yhdysvallat, ja niiden markkinaosuudet olivat 1,6–2,8 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Kaikkien muiden kolmansien maiden markkinaosuus oli 10,8 prosenttia.
- (171) Intiasta tuleva tuonti oli mitättömän vähäistä, enintään 1 prosentti, suurimman osan tarkastelujaksossa. Se ylitti 1 prosentin markkinaosuusrajan vain kerran tutkimusajanjaksolla, ja tuolloin sen markkinaosuus oli 1,9 prosenttia.
- (172) Etelä-Korean markkinaosuus oli melko vakaa tarkastelujakson ajan ja kutistui vuoden 2010 tasolta 2,3 prosentista 1,9 prosenttiin vuoteen 2012 mennessä ja kohosi sitten vain 2,8 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.
- (173) Etelä-Afrikasta ja Yhdysvalloista tulevan tuonnin kehityssuunta oli laskeva koko tarkastelujakson ajan. Etelä-Afrikasta tulevan tuonnin markkinaosuus laski 2,1 prosentista 1,6 prosenttiin ja Yhdysvaltojen 3,0 prosentista 2,8 prosenttiin.
- (174) Eurostatin tietojen perusteella voidaan todeta, että vain Etelä-Koreasta tulevan tuonnin hinta oli alempi kuin Kiinasta ja Taiwanista tulevan tuonnin, kun taas Etelä-Afrikasta tulevan tuonnin hinnat olivat samanlaiset ja Intiasta ja Yhdysvalloista tulevan tuonnin hinnat olivat korkeammat. On kuitenkin syytä huomata, että tarkasteltavana olevaan tuotteeseen/samankaltaiseen tuotteeseen sisältyy erilaisia teräslajeja, ja tämä johtaa merkittäviin hintaeroihin, joita ei voitu ottaa huomioon Eurostatin tietoihin perustuvassa keskimääräisessä hinnassa.
- (175) Asianomaiset osapuolet ottivat esiin muista kolmansista maista, mukaan luettuna Yhdysvalloista, Etelä-Koreasta, Intiasta ja Etelä-Afrikasta, tulevan tuonnin. Ne väittivät, että tämän tuonnin on täytynyt vaikuttaa unionin tuotannonalan tilanteeseen, ja koska muista kolmansista maista tulee merkittävästi tuontia, joka ei ole komission tutkimuksen kohteena, Kiinasta ja Taiwanista tulevan tuonnin ei pitäisi katsoa olevan vastuussa muista maista tulevasta tuonnista aiheutuneesta vahingosta.
- (176) Kuten edellä on selitetty, niiden maiden joukossa, joista tutkimusajanjaksolla unioniin tuotiin ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita, korkeimmat markkinaosuudet ovat Taiwanilla (5,1 prosenttia) ja Kiinalla (4,3 prosenttia). Minkään muun maan tuonnin markkinaosuus ei ollut yli 3 prosenttia tarkastelujaksolla. Asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus myös kasvoi 3,7 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla, vaikka muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus pysyi vakaana ja kohosi vain 0,2 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla.
- (177) Tuontimäärän vakaan suuntauksen vuoksi komissio päätteli alustavasti, että tuonti muista kolmansista maista ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon merkittävässä määrin.

5.2.2 Unionin tuotannonalan vientitoiminta

- (178) Otokseen valittujen unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 16

Otokseen valittujen unionin tuottajien vientitoiminta

	2010	2011	2012	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (tonnia)	185 377	188 431	182 370	178 010
<i>Indeksi</i>	100	102	98	96
Keskihinta (euroa/tonni)	2 148	2 353	2 082	1 915
<i>Indeksi</i>	100	110	97	89

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat

- (179) Otokseen valittujen unionin tuottajien vientimäärä oli laskussa lukuun ottamatta yhtä vuonna 2011 tapahtunutta sekä määrän että myyntihinnan kohoamista. Otokseen valittujen tuottajien viennin osuus niiden tuotannosta yhteensä oli noin 12 prosenttia. Vähenevä vienti saattoi vaikuttaa tuotannon laskuun, mutta kun otetaan huomioon viennin vähäinen määrä suhteessa myyntiin unionissa, viennin mahdollinen vaikutus unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon olisi erittäin vähäinen.

5.2.3 Energiakustannukset ja ylikapasiteetti

- (180) Asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui korkeista energiakustannuksista, joiden todettiin olevan 20 prosenttia korkeammat kuin Kiinassa. Energia on kuitenkin vain vähäinen kustannustekijä ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuotannossa, yleensä alle 10 prosenttia kokonaiskustannuksista. Jos jätetään huomiotta se seikka, ovatko energiakustannukset Kiinassa markkina-arvojen mukaisia, energiakustannusten hintaero ei ole voinut olla syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.
- (181) Asianomaiset osapuolet väittivät, että valituksessa toimitettujen tietojen vastaisesti unionin tuotannonala kärsi merkittävästä ylikapasiteetista. Komissio totesi, että unionin tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste pieneni vuoden 2010 tasolta 77 prosentista 70 prosenttiin tarkastelujaksolla. Unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti ja kulutus unionin markkinoilla kuitenkin kehittyivät rinnakkain ja molemmat kasvoivat 4 prosenttia tarkastelujaksolla. Kapasiteetin käyttöasteen lasku aiheutui näin ollen siitä, että unionin tuotannonala ei kyennyt hyödyntämään kasvavia markkinoita, koska asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti kattoi tämän kasvun. Sen vuoksi väitetty ylikapasiteetti on pikemminkin tulosta polkumyynituuonnista kuin syy unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.
- (182) Komissio päätteli, että unionin tuotannonalan energiakustannukset tai väitetty ylikapasiteetti eivät voineet olla syynä aiheutuneeseen vahinkoon.

5.3 Kilpailua koskevat kysymykset

- (183) Asianomaiset osapuolet väittivät, että ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonti Kiinasta on lisääntynyt reaktiona sille, että unionin kapasiteetti oli keskittynyt pienelle toimittajajoukkoille ja unionin käyttäjillä oli käytettävissä vain vähäinen määrä unionin tuottajia. Viimeisten 10 vuoden aikana unionin markkinoilla on kuitenkin aina ollut neljä keskikokoista ja useita pienempiä toimittajia. Joidenkin näiden yritysten omistajuus on vaihtunut tänä aikana, mutta toimittajien lukumäärä on pysynyt samana. Sen vuoksi polkumyynnillä Kiinasta tulevan tuonnin kasvu ei ole voinut aiheuttaa toimittajien lukumäärän vähenemisestä unionissa.
- (184) Asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin markkinat olivat erittäin keskittyneet ja että tuonti asianomaisista maista ei olisi voinut aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Ne väittivät, että Aasiasta tulevan tuonnin määrä oli riittämätön rajoittamaan kilpailua eikä olisi voinut estää unionin tuotannonalaa nostamasta hintojaan. Tähän liittyen samat osapuolet viittasivat marraskuussa 2012 tehtyyn komission päätökseen⁽¹⁾ Outokumpun ja Inoxumin välisen sulautuman hyväksymisestä (tietyin sitoumuksin), jäljempänä 'Outokumpua koskeva sulautumapäätös'.
- (185) Sulautumamenettelyssä ja polkumyynititutkimuksessa analyysi tehdään kuitenkin erilaisissa oikeudellisissa puitteissa ja niillä on eri tavoitteet. Sulautumamenettelyssä analysoidaan, aiheutuisiko ehdotetusta sulautumasta kilpailuongelmia, ja polkumyynititutkimuksessa puolestaan analysoidaan, onko unionin tuotannonala altistunut vahinkoa aiheuttavalle polkumyynnille.
- (186) Outokumpua koskevan sulautumapäätöksen yhteydessä tutkittiin, johtaisiko se, että Outokumpu hankkii Inoxumin, määrävään markkina-asemaan unionin markkinoilla. Outokumpun ja Inoxumin yhteisyrityksen yhteinen markkinaosuus olisi ollut yli 50 prosenttia ja suurten tuottajien lukumäärä olisi vähentynyt neljästä kolmeen. Sulautumapäätöksessä veloitettiin Outokumpu luopumaan osasta Inoxumia, mukaan luettuna tuotantoyritys Acciai Speciali Terni, jäljempänä 'AST'. Luovutuksen tarkoituksena oli nimenomaisesti säilyttää kilpailu ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden markkinoilla unionissa, eikä suunniteltu yhteensulautuma (Outokumpu ja kaikki Inoxumin varallisuus, mukaan luettuna AST), jonka markkinaosuus olisi ollut yli 50 prosenttia unionin markkinoista, koskaan toteutunut. Sen sijaan markkinoilla on edelleen neljä keskisuurta toimijaa ja joukko pienempiä toimijoita, jotka kilpailevat keskenään, eikä millään näistä toimijoista ole sellaista markkinavoimaa, joka sulautuma-asiassa analysoidulla ehdotetulla sulautumayrityksellä olisi ollut.

⁽¹⁾ Komission päätös, annettu 7. marraskuuta 2012, osoitettu Outokumpu OYJ:lle, keskittymän julistamisesta sisämarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia COMP/M.6471 – Outokumpu/Inoxum).

- (187) Asianomaiset osapuolet viittasivat myös Outokumpua koskevan sulautumapäätöksen yhteydessä käytyyn keskusteluun siitä, että Aasiasta tuleva tuonti ei rajoittanut unionin tuottajia kausina, joina vaihtelut nikkelin hinnassa ja valuuttakursseissa ja alhainen Lontoon metallipörssin nikkelin hinta heikensivät aasianlaisen tuonnin kilpailukykyä. Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä todettiin, että vaikka tuonnin aiheuttama rajoite ei ehkä ole vahva juuri tällä hetkellä, on mahdollista, että se kasvaa tulevaisuudessa ⁽¹⁾, minkä jälkeen arvioitiin markkinoiden todennäköistä kehitystä. Tässä tutkimuksessa on käynyt ilmi seuraavaa: polkumyynnillä asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus oli tutkimusajanjaksolla 9,5 prosenttia ja se kasvoi 70 prosenttia verrattuna vuoteen 2010. Tämän polkumyöntituonnin havaittiin myös alittavan unionin tuotannonalan hinnat 9,6–11,3 prosentilla.
- (188) Lisäksi se, että kysyntä unionin markkinoilla on kohtalaisen vakaata merkittävien hintavaihtelujenkin tapauksessa, ei tarkoita sitä, että hinnat eivät vaikuttaisi ostajiin. Vaikka viejien tarjoamat alemmat hinnat eivät johtaisikaan kulutuksen kasvuun unionin markkinoilla, tutkimuksessa on selvästi tullut esiin, että ostajat ovat halukkaita ostamaan suurempia määriä halvoin hinnoin tulevaa tuontia. Koska tämä halvoin hinnoin tuleva tuonti ei luo lisäkysyntää, myynti tapahtuu muiden markkinatoimijoiden, pääasiassa unionin tuotannonalan, myynnin kustannuksella.
- (189) Tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonalan myymä tuotevalikoima on laajempi kuin yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien. Tutkimusajanjaksolla kuitenkin noin 75 prosenttia unionin tuotannonalan myynnistä liittyi neljään yleisimpään teräslajiin (304, 304L, 316L ja 430). Asianomaisten maiden viejät myyvät kaikkia näitä lajeja monissa eri leveyksissä ja paksuuksissa ja eri tavoin viimeisteltyinä. Myös muihin teräslajeihin kuuluvat tuotteet ovat suorassa kilpailussa, koska myös niitä myyvät asianomaisten maiden viejät.
- (190) Yksikään asianomaisista osapuolista ei ole ottanut esiin tässä tutkimuksessa mitään seikkoja, jotka liittyvät tuotteiden laatuun. Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä vahvistettiin, että vaikka ei-eurooppalaisten tuottajien tuottaman laadun voidaan keskimäärin katsoa olevan verrattavissa eurooppalaisten tuottajien laatuun ⁽²⁾, on myös yksilöity, että asiakkaat, joilla on erityisvaatimuksia, eivät voi ostaa Aasiasta ⁽³⁾. Valtaosa unionin tuotannonalan myynnistä on kuitenkin hyödyketootteita, joissa laatu on vertailukelpoista.
- (191) Muita seikkoja, jotka estävät joitakin asiakkaita ostamasta maahantuotuja ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita, ovat pidemmät toimitusajat, jotka johtuvat pitkästä kuljetusetäisyydestä asianomaisista maista, ja vähemmän suotuisat maksuehdot, joita asianomaisten maiden tuottajat tarjoavat. Nämä koskevat pääasiassa vain asiakkaita, jotka ostavat suoraan tehtaalta; näiden osuus on vain noin kolmannes unionin markkinoista.
- (192) Suurin osa myynnistä – eli noin kaksi kolmasosaa unionin markkinoista – tapahtuu teräspalvelukeskusten kautta. Itse asiassa lähes kaikki myynti asianomaista maista tapahtuu riippumattomien palvelukeskusten kautta, jotka ostavat myös unionin tuotannonalalta. Tällöin jakelijan tarjoamat maksuehdot ovat merkityksellisiä käyttäjän kannalta. Koska tämä myynti tapahtuu yleensä jakelijan varastosta, toimitusaikaan sisältyy myös aika, joka tarvitaan tavaroiden kuljettamiseksi jakelijalta käyttäjälle. Näin ollen nämä seikat eivät vaikuta suurimpaan osaan myynnistä.
- (193) Tämän vuoksi asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti vaikuttaa suoraan suurimpaan osaan unionin tuotannonalan myynnistä.
- (194) Sen vuoksi komissio päätteli, että kilpailuolosuhteet unionissa eivät olisi voineet estää asianomaisista maista tulevaa polkumyöntituontia aiheuttamasta vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.4 Raaka-aineen hintojen vaikutus

- (195) Asianomaiset osapuolet väittivät, että päätös siitä, ostetaanko tarkasteltavana oleva tuote asianomaisista maista vai ostetaanko unionin tuotannonalan tuottama samankaltainen tuote, riippuu raaka-aineen, etenkin nikkelin, hintojen kehityksestä. Tämä johtuu siitä, että viejät veloittavat yhden hinnan ja unionin tuotannonala veloittaa perushinnan plus seostelisän.

⁽¹⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 587 kappale.

⁽²⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 546 kappale.

⁽³⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 550 kappale.

- (196) Sen vuoksi tuojien on väitteen mukaan edullisempaa ostaa asianomaista maista, kun raaka-aineen hinnat nousevat (koska unionin tuotannonalan hintoja tarkistetaan ylöspäin mutta viejien hinnat pysyvät samoina). Toisaalta jos raaka-aineen hinnat laskevat, väitteen mukaan olisi vähemmän edullista tuojille ostaa asianomaisista maista (koska unionin tuotannonalan hinnat laskevat mutta viejien hinnat pysyvät samoina).
- (197) Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä analysoitiin nikkelin hinnan odotetun kehityksen vaikutusta tuojien ostopäätöksiin ⁽¹⁾. Tässä tutkimuksessa analysoitiin, noudatteliko tuonnin kehitys nikkelin tosiasiallisten hintojen kehitystä ja edellä kuvattua mallia. Nikkelin hinnat ⁽²⁾ putosivat vuoden 2010 ja tutkimusajanjakson välillä 31 prosenttia eli 16 453 eurosta/tonni 11 327 euroon/tonni. Edellä 196 kappaleessa esitetyn asianomaisten osapuolten väitteen mukaan nikkelin hintojen putoamisen olisi pitänyt johtaa asianomaisista maista tulevan tuonnin vähenemiseen. Tutkimuksessa kuitenkin kävi ilmi, että nikkelin hintojen huomattavasta putoamisesta huolimatta vienti asianomaisista maista lisääntyi 70 prosenttia samalla kaudella (ks. 104 kappale).
- (198) Vaikka raaka-aineen hintakehityksellä on saattanut olla jotakin vaikutusta tuontimäärien kehitykseen, muilla tekijöillä, kuten vientiä harjoittavien tuottajien alhaisella hintatasolla, on ollut selvästi enemmän vaikutusta. Sen vuoksi katsotaan, että nikkelin hintakehityksellä ei ole ollut pysyvää vaikutusta asianomaista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin kasvavaan suuntaukseen tarkastelujaksolla.

5.5 Muutokset kulutustottumuksissa

- (199) Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä vahvistettiin, että sekä nikkelin absoluuttinen hintataso että nikkelin hintojen epävakaisuus todennäköisesti vähentää ruostumattoman teräksen houkuttelevuutta raaka-aineena ja suuntaa kysyntää nikkelittömään ruostumattomaan teräkseen ⁽³⁾.
- (200) Ruostumattoman teräksen houkuttelevuudesta raaka-aineena väitettiin myös, että useilla suuntauksilla saattaa olla vaikutusta siihen, että siirrytään käyttämään ruostumatonta terästä tai siirrytään pois sen käytöstä, esimerkiksi tarve kevyempiin materiaaleihin vaikkapa autoissa (negatiivinen vaikutus ruostumattomaan teräkseen; siirtyminen teräksestä komposiitteihin), kulutustavaroiden lyhyempi käyttöikä (negatiivinen vaikutus ruostumattomaan teräkseen; käytetään halvempia materiaaleja), kasvanut tarve vesikäsitelyyn ja vihreän energian tuotantoon (positiivinen vaikutus ruostumattomaan teräkseen; vaikea korvata monissa käyttötarkoituksissa) ja mahdollisesti kilpailevien materiaalien hintojen kehitys (rautamalmi, alumiini, kupari) ⁽⁴⁾.
- (201) Tältä osin tässä tutkimuksessa on vahvistettu Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä tehdyt päätelmät ⁽⁵⁾, joiden mukaan yleisesti ruostumattoman teräksen ja erityisesti teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kysyntä on melko joustamatonta. Kulutuksen suurin kasvu tapahtui vuosien 2010 ja 2011 välillä, jolloin hinnat kohosivat. Hintojen laskun kaudella (vuodesta 2011 tutkimusajanjaksoon) kulutus pysytteli vakaana ja kasvoi vain 1 prosentin. Siirtymisellä ruostumattoman teräksen käyttöön tai sen käytön korvaamisella (ks. edellä mainitut tekijät) ei näin ollen ollut mitattavissa olevaa vaikutusta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden kokonaiskulutukseen.
- (202) Mitä tulee kysynnän siirtymiseen kohti nikkelittömiä ruostumattoman teräksen lajeja – jotka myös ovat samankaltaisia tuotteita – otokseen valittujen unionin tuottajien ilmoittamien myyntitapahtumien yksityiskohtainen analyysi vahvistaa Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä tehdyn havainnot.
- (203) Unionin tuotannonalan veloittamat hinnat ovat kuitenkin suoraan kytköksissä teräslajiin ja vastaaviin raaka-ainekustannuksiin, kuten 138 kappaleessa todettiin. Kysynnän siirtymisellä yhdestä teräslajista toiseen on näin ollen neutraali vaikutus unionin tuotannonalan suorituskykyyn.
- (204) Sen vuoksi päätellään tässä vaiheessa, että kulutustottumusten muutoksilla ei ollut negatiivista vaikutusta unionin tuotannonalan suorituskykyyn.

5.6 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (205) Asianomaisista maista alhaisin hinnoin tuleva polkumyyntituonti kasvoi sekä absoluuttisesti että suhteessa unionin kulutukseen samaan aikaan, kun useimmat unionin tuotannonalan vahinkotekijät (tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, markkinaosuus, työllisyys, myyntihinnat, työvoimakustannukset, kannattavuus, investoinnit, investointien tuotto) heikkenivät. Tutkimusajanjakson aikana asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 9,6–11,3 prosenttia.

⁽¹⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 567 kappale.

⁽²⁾ Nikkeli, sulatuslaatu, LME:n spot-hinta, CIF-hinta eurooppalaisissa satamissa, euroa metristä tonnia kohti. Lähde: Maailmanpankki

⁽³⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 96 kappale.

⁽⁴⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 97 kappale.

⁽⁵⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 98 kappale.

- (206) Muut tekijät, kuten energiakustannukset, kapasiteetti ja kilpailuolosuhteet unionin markkinoilla, eivät vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tekijät, kuten tuonti muista kolmansista maista ja unionin tuotannonalan vientitoiminta, saattoivat vaikuttaa vahinkoon mutta erittäin vähäisessä määrin.
- (207) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli alustavasti, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti eivätkä muut yksittäin tarkastellut tekijät poistaneet syy-yhteyttä. Vahinko ilmenee pääasiassa unionin tuotannonalan haavoittuvana taloudellisena tilanteena sekä tuotannon, kapasiteetin käyttöasteen, työllisyyden ja markkinaosuuden heikkenemisenä.
- (208) Komissio erotti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Muun tuonnin, unionin tuotannonalan vientitoiminnan, energiakustannusten, kapasiteetin ja kilpailuolosuhteiden vaikutus unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen, tuotannon ja markkinaosuuden negatiiviseen kehitykseen oli joko erittäin vähäinen tai vaikutusta ei ollut lainkaan.

6. UNIONIN ETU

- (209) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta toimenpiteiden käyttöönoton unionin edun vastaiseksi tässä tapauksessa siitä huolimatta, että vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin esiintyminen on määritetty. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien ja käyttäjien edut.

6.1 Unionin tuotannonalan etu

- (210) Suurin osa unionin tuotannonalasta tukee toimenpiteiden käyttöönottoa. Suurin unionin tuottaja ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä muttei myöskään vastustanut valitusta. Yhteistyössä tutkimuksessa toimi ja valitusta tuki kuusi unionin tuottajaa, joiden osuus myynnistä ja tuotannosta unionissa on noin 55 prosenttia.
- (211) Unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa. Kaikki rahoitusindikaattorit (kannattavuus, kassavirta, investointien tuotto) olivat suurimmaksi osaksi negatiivisia koko tarkastelujakson ajan. Muut indikaattorit, kuten tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, työllisyys ja markkinaosuus, kehittyivät negatiivisesti koko tarkastelujakson ajan. Unionin tuotannonala pystyi juuri säilyttämään kriisin jälkeisen alhaisen myyntimäärän eikä pystynyt hyötymään markkinoiden kasvusta.
- (212) Ilman toimenpiteitä asianomaisista maista tuleva polkumyöntuonti pakottaa edelleen unionin tuotannonalan myymään tappiollisilla hinnoilla. Lisätappioiden kertyminen heikentää entisestään unionin tuotannonalan tilannetta. Sen vuoksi on unionin tuotannonalan edun mukaista ottaa toimenpiteet käyttöön.

6.2 Etuyhteydettömien tuojien ja jakelijoiden etu

- (213) Tuojat ja jakelijat (mukaan luettuna teräspalvelukeskukset) olivat erittäin aktiivisia tässä tutkimuksessa. Tutkimuksessa ilmoittautui 31 tuojaa ja jakelijaa, jotka vastustivat toimenpiteiden käyttöönottoa.
- (214) Nämä tuojat ja jakelijat väittivät, että toimenpiteiden käyttöönotto rajoittaa niiden mahdollisia toimituslähteitä. Ne väittivät, että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, ne eivät voisi enää tehdä hankkia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita Kiinasta ja Taiwanista.
- (215) Tutkimuksessa kuitenkin tuotiin esiin, että kaikki tuojat ja jakelijat ostavat useista lähteistä, joihin kuuluvat unionin tuotannonala, asianomaiset maat ja muut kolmannet maat. Sen vuoksi ne ovat vain tietystä määrin riippuvaisia asianomaisista maista tulevista toimituksista.
- (216) Nämä osapuolet voivat edelleen ostaa ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kylmävalssattuja levyvalmisteita unionin tuotannonalalta ja muista maista, joihin tämä tutkimus ei kohdistu (esim. Intia, Etelä-Afrikka, Etelä-Korea ja Yhdysvallat), joiden kumulatiivinen markkinaosuus on 11 prosenttia. Näin ollen sekä unionin tuotannonala että tuonti muista kolmansista maista ovat varteenotettavia vaihtoehtoja Kiinasta ja Taiwanista tulevalle tuonnille.

- (217) Sen vuoksi päätellään tässä vaiheessa, että toimenpiteiden käyttöönotolla voi olla vain vähäistä negatiivista vaikutusta etuyhteydettömien tuojien ja jakelijoiden tilanteeseen.

6.3 Käyttäjien etu

- (218) Useat asianomaiset osapuolet, mukaan luettuna vientiä harjoittavat tuottajat ja jakelijat, olivat huolissaan toimenpiteiden mahdollisista negatiivisista vaikutuksista käyttäjiin. Itse käyttäjät eivät jakaneet tätä huolta. Käyttäjien osallistumisaste oli itse asiassa erittäin alhainen. Kuusi käyttäjää (mukaan luettuna yksi neljän yrityksen ryhmä) ilmaisi mielipiteensä, ja näistä vain yksi vastusti toimenpiteiden käyttöönottoa. Muut käyttäjät ja niiden järjestöt eivät joko osallistuneet tai nimenomaisesti pidättäytyivät kannanotoista.
- (219) Sen vuoksi päätellään alustavasti, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ole käyttäjien edun vastaista.

6.4 Kilpailua koskevat kysymykset

- (220) Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä komissio vahvisti, että Outokummun ja Inoxumin ehdotettu sulautuma todennäköisesti haittaisi merkittävästi toimivaa kilpailua koordinoimattomien vaikutusten kautta luomalla ETA-markkinoille määräävän markkina-aseman teräksestä valmistettujen kylmävalsattujen levyvalmisteiden alalle ⁽¹⁾. Tämän välttämiseksi komissio hyväksyi, että luovutettava kokonaisuus, johon sisältyi AST, oli riittävä korjaamaan kilpailuun liittyvät ongelmat ⁽²⁾. Komission hyväksymän korjaustoimen ansiosta unionissa säilyi neljä keskikokoista unionin tuottajaa.
- (221) Tämä korjaustoimi on jo pantu täytäntöön ja täysimääräisesti voimassa. Polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei vähennä keskikokoisten unionin tuottajien lukumäärää. Sen vuoksi päätellään tässä vaiheessa, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei vähennetä tai poisteta niiden sitoumusten vaikutusta, jotka komissio hyväksyi Outokumpua koskevassa sulautumapäätöksessä.

6.5 Unionin etua koskevat päätelmät

- (222) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli siihen johtopäätökseen, ettei tässä vaiheessa tutkimusta ole pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa.

7. VÄLIAIKAISET POLKUMYNNITTOIMENPITEET

- (223) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempiä vahinkoa.

7.1 Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)

- (224) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio määrittä ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän.
- (225) Aiheutuva vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.
- (226) Unionin tuotannonalan kannattavuus oli negatiivinen koko tarkastelujakson ajan eli vuosina 2010–2013. Edeltäviin vuosiin 2008 ja 2009 vaikutti kysynnän romahtaminen globaalien talouskriisin aikana, eikä näinä vuosina saatua voittoa voida näin ollen pitää tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa saatuna voittona. Edeltävässä tutkimuksessa (ks. 134 kappale) vahvistettiin alustavasti polkumyynnin esiintyminen vuonna 2007, mutta tämän tuonnin ja unionin tuotannonalan tilanteen välille ei voitu vahvistaa konkreettista yhteyttä. Tämän vuoksi

⁽¹⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 883 kappale.

⁽²⁾ Outokumpua koskeva sulautumapäätös, 1296 kappale.

tavoitevoitto asetettiin 8,1 prosenttiin, joka oli unionin tuotannonalan vuonna 2007 saama voitto. Kyseessä on viimeinen edustava vuosi, jolloin vallitsivat tavanomaiset kilpailuolosuhteet, ennen kysynnän romahtamista vuosina 2008 ja 2009. Markkinoiden koko vuonna 2013 oli lähes samalla tasolla kuin kulutus vuonna 2007.

- (227) Tämän perusteella komissio laski unionin tuotannonalalle samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan poistamalla unionin myyntihinnoista tutkimusajanjaksolla aiheutuneet tosiasialliset tappiot ja lisäämällä niihin edellä mainitun 8,1 prosentin voittomarginaalin.
- (228) Sen jälkeen komissio määritteli vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä asianomaisten maiden otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnannero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.
- (229) Vahingon korjaava taso määritellään ”muiden yhteistyössä toimineiden yritysten” ja ”kaikkien muiden yritysten” osalta samalla tavoin kuin näitä yrityksiä koskeva polkumyyntimarginaali (ks. 57, 60, 85 ja 88 kappale).

7.2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (230) Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevien teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja polkumyöntimarginaaleja. Tullien määrä olisi asetettava polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.
- (231) Komissio asetti Kiinasta ja Taiwanista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kirjaamisen pakolliseksi asetuksella (EU) N:o 1331/2014 (ks. 4 kappale) ottaen huomioon mahdollisten polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteiden taannehtivan soveltamisen perusasetuksen 10 artiklan 4 kohdan ja muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009⁽¹⁾, jäljempänä ’tukien vastainen perusasetus’, 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (232) Kun otetaan huomioon edellä mainitut päätelmät, tuonnin kirjaaminen polkumyöntitutkimusta varten perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tämän polkumyöntitutkimuksen puitteissa olisi lopetettava.
- (233) Rinnakkaisessa tukien vastaisessa tutkimuksessa (ks. 3 kappale) tukien vastaisen perusasetuksen 24 artiklan 5 kohdan nojalla tehtyä Kiinasta tulevan tuonnin kirjaamista olisi jatkettava.
- (234) Menettelyn tässä vaiheessa ei voida tehdä päätöstä mahdollisesta polkumyöntitoimenpiteiden takautuvasta soveltamisesta.
- (235) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset polkumyöntitullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyöntimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Väliaikainen polkumyöntitulli (%)
Kiina	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd.	34,9	25,2	25,2
	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd.	34,9	25,2	25,2
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	29,2	24,3	24,3

⁽¹⁾ EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93.

Maa	Yritys	Polkumyymtimarginaali (%)	Vahinkomarginaali (%)	Väliaikainen polkumyymtitulli (%)
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd.	29,2	24,3	24,3
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	30,0	24,5	24,5
	Kaikki muut yritykset	34,9	25,2	25,2
Taiwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.	12,0	23,9	12,0
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	10,9	22,9	10,9
	Yieh United Steel Corporation	10,9	22,9	10,9
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	10,9	22,9	10,9
	Kaikki muut yritykset	12,0	23,9	12,0

- (236) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyymtitullit määritettiin kyseessä olevan tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastivat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyymtitulleja.
- (237) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyymtitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ⁽¹⁾. Pyyntöön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (238) Polkumyymtitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyymtitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (239) Väliaikaisella polkumyymtitullilla tarjotaan 26 päivästä maaliskuuta 2015 lähtien suoja polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta. Sen vuoksi ei ole enää tarpeen kirjata tuontia polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta suojaamista varten. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1331/2014 1 artiklan 1 kohtaa olisi muutettava.

8. LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (240) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään tulevista komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemaksi vahvistetussa määräajassa.
- (241) Väliaikaisen tullen käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat alustavia, ja niitä voidaan muuttaa tutkimuksen lopullisessa vaiheessa,

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevia ruostumattomasta teräksestä valmistettuja levyvalmisteita, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 ja 7220 20 89.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettöhintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Kiina	Baosteel Stainless Steel Co., Ltd., Shanghai	25,2	C022
	Ningbo Baoxin Stainless Steel Co., Ltd., Ningbo	25,2	C023
	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd., Taiyuan	24,3	C024
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co Ltd., Tianjin	24,3	C025
	Muut liitteessä I luetellut yhteistyössä toimivat yritykset	24,5	
	Kaikki muut yritykset	25,2	C999
Taiwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Taipei	12,0	C030
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd., Kaohsiung	10,9	C031
	Yieh United Steel Corporation, Kaohsiung	10,9	C032
	Muut liitteessä II luetellut yhteistyössä toimivat yritykset	10,9	
	Kaikki muut yritykset	12,0	C999

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuustalletuksen antamista.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat 25 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta

- pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin;
- toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle; ja
- pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

2. Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut osapuolet voivat 25 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta esittää välikaisten toimenpiteiden soveltamista koskevia huomautuksia.

3 artikla

Korvataan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1331/2014 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tulliviranomaisten on asetuksen (EY) N:o 597/2009 24 artiklan 5 kohdan nojalla toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraavien tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin kirjaamiseksi: ruostumattomasta teräksestä valmistetut levyvalmisteet, ei enempää valmistetut kuin kylmävalssatut, jotka ovat peräisin Kiinan kansantasavallasta tai Taiwanista ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81 ja 7220 20 89.”

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

Kiinalaiset yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, jotka eivät kuulu otokseen

Maa	Nimi	Taric-lisäkoodi
Kiina	Lianzhong Stainless Steel Corporation, Guangzhou	C026
	Ningbo Qi Yi Precision Metals Co., Ltd., Ningbo	C027
	Tianjin Lianfa Precision Steel Corporation, Tianjin	C028
	Zhangjiagang Pohang Stainless Steel Co., Ltd., Zhangjiagang	C029

LIITE II

Taiwanilaiset yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat, jotka eivät kuulu otokseen

Maa	Nimi	Taric-lisäkoodi
Taiwan	Jie Jin Material Science Technology Co., Ltd., Tainan	C033
	Yuan Long Stainless Steel Corporation, Kaohsiung	C034

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/502,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,*****Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 -valmisteen hyväksymisestä lypsylehmien rehun lisäaineena
(hyväksynnän haltija Micro Bio-System Ltd)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 säädetään eläinten ruokinnassa käytettävien lisäaineiden hyväksymisestä ja vahvistetaan perusteet ja menettelyt hyväksynnän myöntämiseksi.
- (2) *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 -valmisteen hyväksyntää koskeva hakemus on tehty asetuksen (EY) N:o 1831/2003 7 artiklan mukaisesti. Hakemuksen mukana toimitettiin asetuksen (EY) N:o 1831/2003 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot ja asiakirjat.
- (3) Hakemus koskee *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 -valmisteen hyväksymistä lypsylehmien rehun lisäaineena, joka luokitellaan lisäaineluokkaan "eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet".
- (4) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', totesi 11 päivänä syyskuuta 2014 antamassaan lausunnossa ⁽²⁾, että *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 -valmiste ei ehdotetuissa käyttöolosuhteissa vaikuta haitallisesti eläinten tai ihmisten terveyteen eikä ympäristöön. Lisäksi todettiin, että kyseinen lisäaine voi parantaa lypsylehmien maidontuotantoa. Elintarviketurvallisuusviranomaisen mukaan erityisiä vaatimuksia markkinoille saattamisen jälkeisestä seurannasta ei tarvita. Elintarviketurvallisuusviranomainen myös vahvisti asetuksella (EY) N:o 1831/2003 perustetun vertailulaboratorion toimittaman raportin analyysimenetelmästä, jolla rehun lisäaine määritetään rehusta.
- (5) *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 -valmisteen arviointi osoittaa, että asetuksen (EY) N:o 1831/2003 5 artiklassa säädettyt hyväksynnän edellytykset täyttyvät. Sen vuoksi kyseisen valmisteen käyttö tämän asetuksen liitteessä esitetyllä tavalla olisi hyväksyttävä.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteessä kuvattu valmiste eläinten ruokinnassa käytettävänä lisäaineena, joka kuuluu lisäaineluokkaan "eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet" ja funktionaaliseen ryhmään "suolistoflooran stabiloimiseen tarkoitetut aineet", kyseisessä liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2014; 12(9):3830.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Lisäaineen tunnistenumero	Hyväksynnän haltijan nimi	Lisäaine	Koostumus, kemiallinen kaava, kuvaus, analyysimenetelmä	Eläinlaji tai -ryhmä	Enimmäisikä	Vähimmäispi-toisuus	Enimmäispi-toisuus	Muut määräykset	Hyväksynnän voimassaolo päättyy
						PMY/kg täysrehua, jonka kosteuspi-toisuus on 12 %			

Luokka: eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet. Funktionaalinen ryhmä: suolistoflooran stabiloimiseen tarkoitetut aineet

4b1871	Micron Bio-Systems Ltd	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404	<p><i>Lisäaineen koostumus</i></p> <p><i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404 -valmiste, joka sisältää vähintään: kiinteänä 1×10^{10} PMY/g lisäainetta.</p> <p><i>Tehoaineen kuvaus:</i></p> <p><i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC R404</p> <p><i>Analyysimenetelmä</i> ⁽¹⁾</p> <p>Tunnistaminen: Polymeraasiketjureaktio (PCR)</p> <p>— Lukumäärän määrittäminen: Maljavalumenetelmä, jossa käytetään hiivauute-dekstroosi-kloramfenikoli-agaria (CGYE) – EN 15789</p>	Lypsyleh-mät	—	$4,4 \times 10^8$	—	<p>1. Lisäaineen ja esiseoksen käyttöohjeissa on mainittava varastointia koskevat edellytykset sekä stabiilisuus rehua rakeistettaessa.</p> <p>2. Lisäaineen suositeltu annos: 1×10^{10} PMY/eläin/päivä.</p> <p>3. Turvallisuus: hengitys ja iho on suojattava käsittelyn aikana.</p>	14. hukuuta 2025
--------	------------------------	---	---	--------------	---	-------------------	---	--	------------------

⁽¹⁾ Yksityiskohtaisia tietoja analyysimenetelmistä seuraavassa Euroopan unionin vertailulaboratorion osoitteessa: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/503,**annettu 24 päivänä maaliskuuta 2015,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä maaliskuuta 2015.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	91,6
	TR	115,6
	ZZ	103,6
0707 00 05	JO	206,0
	MA	176,1
	TR	162,7
0709 93 10	ZZ	181,6
	MA	113,3
	TR	162,2
0805 10 20	ZZ	137,8
	EG	44,7
	IL	71,5
0805 50 10	MA	53,7
	TN	54,3
	TR	70,2
0808 10 80	ZZ	58,9
	TR	46,6
	ZZ	46,6
0808 30 90	AR	94,0
	BR	92,5
	CL	78,4
	CN	105,5
	MK	25,2
	US	218,4
	ZA	123,7
	ZZ	105,4
	AR	108,8
	CL	139,2
CN	102,1	
ZA	133,1	
ZZ	120,8	

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI